

ORDONANȚĂ nr. 1 din 20 ianuarie 2000 (*actualizată*) (republicată**)** privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală (**)(aplicabilă începând cu data de 1 februarie 2014*)

[LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013](#). Conținutul acestui act nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor-----**) Republicată în temeiul [art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 57/2001](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 1/2000](#) privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 august 2001, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 271/2004](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 7 iulie 2004, dându-se capitolelor, articolelor și alineatelor o nouă numerotare. [Ordonanța Guvernului nr. 1/2000](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 21 ianuarie 2000, a fost aprobată cu modificări prin [Legea nr. 459/2001](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 27 iulie 2001, și a fost modificată prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004](#) privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.138 din 2 decembrie 2004, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 125/2005](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 17 mai 2005.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1 Activitatea de medicină legală, parte integrantă a asistenței medicale, constă în efectuarea de expertize, examinări, constatări, examene de laborator și alte lucrări medico-legale asupra persoanelor în viață, cadavrelor, produselor biologice și corpurilor delictive, în vederea stabilirii adevărului în cauzele privind infracțiunile contra vieții, integrității corporale și sănătății persoanelor ori în alte situații prevăzute de lege, precum și în efectuarea de expertize medico-legale psihiatrice și de cercetare a filiației.

Articolul 2(1) Activitatea de medicină legală asigură mijloace de probă cu caracter științific organelor de urmărire penală, instanțelor judecătorești, precum și la cererea persoanelor interesate, în soluționarea cauzelor penale, civile sau de altă natură, contribuind prin mijloace specifice, prevăzute de lege, la stabilirea adevărului.(2) În desfășurarea activității de medicină legală, instituțiile de medicină legală colaborează cu organele de urmărire penală și cu instanțele judecătorești, în vederea stabilirii lucrărilor de pregătire și a altor măsuri necesare pentru ca expertizele, constatările sau alte lucrări medico-legale să fie efectuate în bune condiții și în mod operativ.(3) Instituțiile de medicină legală contribuie la realizarea cercetării științifice în domeniul medicinei legale și la îmbunătățirea asistenței medicale, prin elaborarea de opinii științifice medico-legale în cazurile solicitate de organele sanitare.

Articolul 3(1) Orice ingerință în activitatea medico-legală este interzisă.(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) atrage răspunderea administrativă, civilă sau penală, după caz.

Articolul 4 Instituțiile de medicină legală sunt singurele unități sanitare care efectuează, potrivit legii, constatări, expertize, precum și alte lucrări medico-legale.

Articolul 5(1) Activitatea de medicină legală se realizează prin următoarele instituții sanitare cu caracter public:a) Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București, unitate cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Sănătății;b) institutele de medicină legală din centrele medicale universitare, unități cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Sănătății;c) serviciile de medicină legală județene și cabinetele de medicină legală din orașele nereședință de județ, aflate în structura organizatorică a serviciilor de medicină legală județene, subordonate, din punct de vedere administrativ, direcțiilor de sănătate publică.(2) Pe lângă Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București funcționează Comisia superioară medico-legală, cu sediul la acest institut.(3) În cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare, precum și în cadrul Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București funcționează comisii de avizare și control al actelor medico-legale.

Articolul 6(1) Activitatea instituțiilor de medicină legală este coordonată, din punct de vedere administrativ, de Ministerul Sănătății.(2) Activitatea de medicină legală este coordonată, sub raport științific și metodologic, de Ministerul Sănătății și de Consiliul superior de medicină legală, cu sediul la Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București.(3) Ministerul Sănătății asigură controlul și evaluarea activității de medicină legală.

Articolul 7 Serviciile prestate, potrivit art. 4, din dispoziția organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești ori la cererea persoanelor interesate se efectuează contra cost, veniturile realizate urmând să fie utilizate de instituțiile de medicină legală conform prevederilor legale.

Articolul 8(1) Cheltuielile necesare pentru efectuarea constatărilor, expertizelor, precum și a altor lucrări medico-legale dispuse de organele de urmărire penală sau de instanțele judecătorești constituie cheltuieli judiciare care se avansează de stat și se suportă, în condițiile legii, după cum urmează:a) dacă lucrările au fost dispuse de instanțele judecătorești, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției;b) dacă lucrările au fost dispuse de procurori, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Public;c) dacă lucrările au fost dispuse de organele de cercetare penală, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Administrației și Internelor.(2) Sumele recuperate de la părți sau de la alți participanți la proces, în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală, reprezentând cheltuielile prevăzute la alin. (1), se varsă la bugetul de stat.

Articolul 9 În activitatea lor medicii legiști au obligația de a sesiza autorităților competente orice încălcări ale legilor, care constituie infracțiuni, pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu sau ale convențiilor internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte.

Articolul 10 În cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege experții medico-legali sunt obligați să depună, în scris, declarație de abținere. În lipsa acestora experții medico-legali pot fi recuzați, potrivit legii.

Articolul 11 Angajarea, transferul și desfacerea contractului individual de muncă al personalului cu pregătire superioară din instituțiile de medicină legală se fac de organele competente, potrivit legii, cu acordul Consiliului superior de medicină legală.

Capitolul II Organizarea și atribuțiile Consiliului superior de medicină legală

Articolul 12(1) Consiliul superior de medicină legală are următoarea componență:

- a) directorii institutelor de medicină legală;
- b) profesorii de medicină legală din țară;
- c) șeful comisiei de specialitate a Colegiului Medicilor din România;
- d) 3 medici legiști din diferite servicii de medicină legală județene, numiți prin ordin al ministrului sănătății;
- e) președintele comisiei de specialitate din Ministerul Sănătății;
- f) un reprezentant al Ministerului Sănătății, numit prin ordin al ministrului sănătății;
- g) un reprezentant al Ministerului Justiției, numit prin ordin al ministrului justiției;
- h) un reprezentant al Ministerului Public, numit prin ordin al ministrului justiției;
- i) un reprezentant al Ministerului Administrației și Internelor, numit prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(2) Președintele Consiliului superior de medicină legală este desemnat prin votul majorității membrilor Consiliului, pe o perioadă de 2 ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului. În caz de imposibilitate a exercitării atribuțiilor, președintele poate fi înlocuit de un alt membru al Consiliului, desemnat potrivit aceleiași proceduri.

(3) Directorul general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare sunt numiți, prin ordin al ministrului sănătății, pe bază de concurs.

(4) Concursul se organizează de Ministerul Sănătății, pe baza regulamentului aprobat prin ordin al ministrului sănătății.

Articolul 13 Consiliul superior de medicină legală are următoarele atribuții principale:

- a) coordonează activitatea de medicină legală, din punct de vedere științific și metodologic, împreună cu Ministerul Sănătății, în vederea asigurării unei practici medico-legale unitare pe întregul teritoriu al țării;
- b) studiază și interpretează anual morbiditatea și mortalitatea medico-legală și informează despre acestea Ministerul Sănătății, Ministerul Justiției, Ministerul Public și Ministerul Administrației și Internelor;

- c) inițiază studii de criminologie și alte studii interdisciplinare de interes social și medico-legal, la nivel național;
- d) sprijină, prin mijloace specifice, activitatea medico-sanitară;
- e) propune spre aprobare Ministerului Sănătății componența nominală și modul de funcționare ale Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale;
- f) întocmește raportul anual cu privire la situația practicii medico-legale la nivel național;
- g) adoptă, în termen de 30 de zile de la data constituirii, regulamentul propriu de organizare și funcționare.

Articolul 14 Consiliul superior de medicină legală se întrunește semestrial sau ori de câte ori este necesar, la cererea președintelui sau a cel puțin unei treimi din numărul membrilor săi.

Capitolul III Atribuțiile instituțiilor sanitare care desfășoară activitate de medicină legală

Articolul 15 Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București, precum și celelalte institute de medicină legală, în limitele competenței lor teritoriale, stabilite prin regulamentul de aplicare a dispozițiilor prezentei ordonanțe, au următoarele atribuții principale:

- a) efectuează, din dispoziția organelor de urmărire penală, a instanțelor judecătorești sau la cererea persoanelor interesate, expertize, autopsii, examinări medico-legale, precum și alte lucrări medico-legale;-----Lit. a) a art. 15 a fost modificată de pct. 1 al [art. 47 din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.
- b) efectuează noi expertize medico-legale dispuse de organele de urmărire penală sau de instanțele judecătorești, precum și în cazurile de deficiențe privind acordarea asistenței medicale ori în cazurile în care, potrivit legii, sunt necesare expertize medico-legale psihiatrice;
- c) execută examene complementare de laborator, solicitate de serviciile de medicină legală județene, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești sau de persoanele interesate;
- d) îndeplinesc, pentru județele în care își au sediul, respectiv pentru municipiul București, atribuțiile ce revin serviciilor de medicină legală județene prevăzute în prezenta ordonanță;
- e) efectuează cercetări științifice în domeniul medicinei legale și pun la dispoziție învățământului universitar și postuniversitar materiale documentare, precum și alte mijloace necesare procesului de învățământ;
- f) contribuie la sprijinirea asistenței medicale atât prin analiza aspectelor medico-legale din activitatea unităților sanitare, cât și prin efectuarea unor analize de specialitate, la cererea acestora;
- g) propun Consiliului superior de medicină legală măsuri corespunzătoare în vederea asigurării, din punct de vedere metodologic, a unei practici unitare în domeniul medicinei legale pe întregul teritoriu al țării;
- h) avizează funcționarea, în condițiile legii, a agenților economici care desfășoară activități de îmbălsămare și alte servicii de estetică mortuară.

Articolul 16 Directorul general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare desemnează medicii legiști din subordine, care urmează să efectueze constatările medico-legale, expertizele și noile expertize medico-legale.

Articolul 17 Serviciile de medicină legală județene au următoarele atribuții principale:a) efectuează expertize, autopsii, examinări medico-legale din dispoziția organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești, precum și în cazurile de deficiențe în acordarea asistenței ori în cazurile în care, potrivit legii, sunt necesare expertize medico-legale psihiatrice;-----Lit. a) a art. 17 a fost modificată de pct. 2 al [art. 47 din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.

b) efectuează orice altă expertiză sau constatare medico-legală, în cazul în care se apreciază că aceasta nu poate fi efectuată de cabinetul de medicină legală;

c) efectuează, cu plată, examinări medico-legale, la cererea persoanelor interesate, precum și orice alte lucrări medico-legale, cu excepția celor care intră în competența cabinetului de medicină legală;

d) efectuează noi expertize medico-legale, cu excepția celor care intră în competența institutelor de medicină legală;

e) pun la dispoziție catedrelor de medicină legală din universitățile de medicină și farmacie, în condițiile prevăzute de dispozițiile legale, de deontologia medicală și de reglementările privind drepturile omului, materiale documentare, cadavre, țesuturi și alte produse biologice necesare procesului didactic;

f) pun la dispoziție Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București și institutelor de medicină legală materiale necesare pentru cercetarea științifică;

g) participă, la cererea instituțiilor sanitare și a Colegiului Medicilor din România, la lucrările comisiilor de anchetă, instituite de acestea, și contribuie, atunci când diagnosticul este incert, la clarificarea cauzelor care au provocat vătămarea integrității corporale, a sănătății sau decesul bolnavilor.

Articolul 18 Cabinetele de medicină legală au următoarele atribuții principale:

a) efectuează orice expertiză și constatare medico-legală, din dispoziția organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești, cu excepția celor care intră în atribuțiile serviciilor de medicină legală;

b) asigură, cu plată, efectuarea examinărilor medico-legale, la cererea persoanelor interesate;

c) asigură, cu plată, efectuarea altor lucrări medico-legale.

Articolul 19 Examinările medico-legale cerute de persoanele interesate se asigură de un medic legist al serviciului de medicină legală sau al cabinetului de medicină legală din raza teritorială de activitate, o singură dată aceleiași persoane, pentru aceeași faptă.

Capitolul IV Organizarea și atribuțiile Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale

Articolul 20(1) Comisia superioară medico-legală este compusă din următorii membri permanenți:

- a) directorul general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București;
- b) directorul adjunct medical al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București;
- c) directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare;
- d) șefii disciplinelor de profil din facultățile acreditate din cadrul centrelor medicale universitare;
- e) șeful disciplinei de morfopatologie de la Universitatea de Medicină "Carol Davila" București;
- f) 4 medici primari legiști, cu experiență în specialitate, desemnați la propunerea directorului general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București.

(2) La lucrările Comisiei superioare medico-legale pot fi cooptați, în funcție de specificul lucrărilor, profesori - șefi de disciplină, din diferite specialități medicale, precum și specialiști din alte domenii ale științei, care pot contribui la lămurirea problemelor a căror rezolvare o cere justiția în diferite expertize medico-legale.

(3) Președintele Comisiei superioare medico-legale este desemnat prin votul majorității membrilor Comisiei, pentru o perioadă de un an, cu posibilitatea reînnoirii mandatului.

Articolul 21(1) Comisia de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare este compusă din:

- a) directorul institutului de medicină legală din centrul medical universitar respectiv;
- b) 4 medici primari legiști, cu experiență în specialitate, desemnați la propunerea directorului general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București.

(2) La lucrările Comisiei de avizare și control al actelor medico-legale pot fi cooptați, în funcție de specificul lucrărilor, profesori - șefi de disciplină, din diferite specialități medicale.(3) Președintele Comisiei de avizare și control al actelor medico-legale este desemnat prin votul majorității membrilor Comisiei pentru o perioadă de un an, cu posibilitatea reînnoirii mandatului.

Articolul 22 Componența nominală și modul de funcționare ale Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Consiliului superior de medicină legală.

Articolul 23(1) Membrii Comisiei superioare medico-legale primesc o indemnizație pentru activitatea desfășurată în afara funcției de bază, care nu face parte din salariul de bază, din bugetul Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București, iar membrii comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale primesc o indemnizație, în aceleași condiții, din bugetele institutelor de medicină legală.

(2) Cuantumul indemnizației, stabilit în raport cu numărul ședințelor la care participă membrii comisiilor, nu poate depăși, în cursul unei luni, 25% din salariul de bază al funcției îndeplinite.

(3) De indemnizația prevăzută la alin. (1) beneficiază și persoanele cooptate la lucrările Comisiei superioare medico-legale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare.

Articolul 24(1) Comisia superioară medico-legală verifică și avizează, din punct de vedere științific, la cererea organelor în drept, concluziile diverselor acte medico-legale și se pronunță asupra eventualelor concluzii contradictorii ale expertizei cu cele ale noii expertize medico-legale sau ale altor acte medico-legale.

(2) În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, Comisia superioară medico-legală recomandă refacerea totală sau parțială a lucrărilor la care se referă actele primite pentru verificare și avizare, formulând propuneri în acest sens sau concluzii proprii.

(3) Avizele Comisiei superioare medico-legale se trimit solicitanților în cel mult 40 de zile de la data cererii și se comunică unităților de medicină legală care s-au pronunțat în cauza respectivă.

Articolul 25(1) Comisiile de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală examinează și avizează:

a) actele de constatare sau de expertiză medico-legală, efectuate de serviciile de medicină legală județene, în cazurile în care organele de urmărire penală sau instanțele judecătorești consideră necesară avizarea;

b) actele noilor expertize efectuate de serviciile medico-legale județene înainte de a fi transmise organelor de urmărire penală sau instanțelor judecătorești.

(2) Prevederile art. 24 alin. (2) se aplică în mod corespunzător în cazul comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală.

(3) Avizele comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale se transmit solicitanților în cel mult 30 de zile de la data cererii.

Capitolul V Controlul și evaluarea activității de medicină legală

Articolul 26 În vederea asigurării controlului și activității de medicină legală, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului justiției, se constituie comisii mixte, formate din medici legiști din cadrul Ministerului Sănătății și din personal de specialitate juridică din Ministerul Justiției, care să verifice modul de efectuare a lucrărilor medico-legale.

Articolul 27 Comisiile mixte se constituie ori de câte ori există indicii cu privire la săvârșirea unor abateri în efectuarea lucrărilor medico-legale și ministrul sănătății sau ministrul justiției solicită efectuarea unor verificări de către acestea.

Articolul 28(1) Comisiile mixte verifică dacă lucrările medico-legale au fost efectuate cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Verificările comisiilor mixte se finalizează printr-un raport scris.

(3) În cazul în care, în urma verificărilor efectuate, comisiile mixte apreciază că au fost încălcate unele dispoziții legale, acestea sesizează, după caz, organele judiciare sau structurile competente ale Colegiului Medicilor din România.

Articolul 29 În vederea evaluării activității de medicină legală și a activității de control desfășurate de comisiile mixte se înființează Consiliul de analiză și evaluare a activității de medicină legală, format din:

a) ministrul sănătății, în calitate de președinte;

b) ministrul justiției;

c) ministrul administrației și internelor;

d) procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

e) directorul general al Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare.

Articolul 30 Consiliul de analiză și evaluare a activității de medicină legală are următoarele atribuții principale:a) evaluează activitatea de medicină legală desfășurată la nivel național;

b) analizează raportul cu privire la situația practicii medico-legale la nivel național, întocmit de Consiliul superior de medicină legală;

c) analizează activitatea comisiilor mixte și a rapoartelor întocmite de acestea;d) adoptă măsurile necesare pentru îmbunătățirea activității de medicină legală și, prin aceasta, pentru o administrare mai eficientă a actului de justiție.

Articolul 31(1) Consiliul de analiză și evaluare a activității de medicină legală se întrunește semestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) Lucrările pregătitoare ale întrunirilor se asigură de secretariatele generale ale Ministerului Sănătății și Ministerului Justiției.

Capitolul VI Finanțarea activității instituțiilor de medicină legală

Articolul 32(1) Finanțarea activității Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București, a institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare, a serviciilor de medicină legală județene și a cabinetelor de medicină legală se asigură din subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, de la capitolul "Sănătate", și din veniturile proprii.

(2) Veniturile proprii prevăzute la alin. (1) se constituie din contravaloarea prestațiilor medico-legale.

(3) Finanțarea serviciilor de medicină legală județene și a cabinetelor de medicină legală se face prin direcțiile de sănătate publică, prin transferuri de la bugetul de stat cu această destinație, și din veniturile proprii realizate.

(4) Sumele realizate din veniturile proprii, conform legii, rămân exclusiv la dispoziția instituțiilor de medicină legală, în raport cu competența teritorială, urmând să fie utilizate conform prevederilor legale, pe destinațiile aprobate prin legea bugetului de stat, și se reportează anual cu aceeași destinație.

Capitolul VII Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 33(1) Lista cuprinzând experții din rândul cărora părțile interesate pot solicita, cu plată, medici legiști sau specialiști care să asiste experții oficiali desemnați, potrivit legii, pentru anumite activități medico-legale este întocmită pe niveluri de competență, la propunerea Consiliului superior de medicină legală, și aprobată prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Plata experților aleși de părți se face sub formă de onorariu, care se achită direct acestora de către părțile interesate, pe baza documentelor justificative.

Articolul 34(1) Dispozițiile din Codul de procedură penală și din Codul de procedură civilă cu privire la expertize sunt aplicabile și în cazul expertizelor medico-legale.

(2) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe se vor aproba, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului justiției, Normele procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale.

Articolul 35 Tarifele pentru efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Articolul 36 Prezenta ordonanță intră în vigoare după 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Articolul 37 În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe se va adopta, prin hotărâre a Guvernului, regulamentul de aplicare a dispozițiilor ordonanței.

Articolul 38 Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, [Decretul nr. 446/1966](#) pentru organizarea instituțiilor și serviciilor medico-legale, publicat în Buletinul Oficial nr. 27 din 27 mai 1966, [Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.085/1966](#) privind aprobarea Regulamentului de aplicare a [Decretului nr. 446/1966](#) pentru organizarea instituțiilor și serviciilor medico-legale, publicat în Buletinul Oficial nr. 33 din 8 iunie 1966, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă. **Notă**

Reproducem mai jos [art. II din Legea nr. 459/2001](#) pentru aprobarea [Ordonanței Guvernului nr.](#)

[1/2000](#) privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală și [art. II din Ordonanța Guvernului nr. 57/2001](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 1/2000](#) privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, care nu au fost cuprinse în forma republicată a [Ordonanței Guvernului nr. 1/2000](#):

- [Art. II din Legea nr. 459/2001](#):

"Art. II. - În cuprinsul ordonanței denumirile «Institutul de Medicină Legală "Prof. dr. Mina Minovici" București» și «Ministerul Sănătății» se înlocuiesc cu «Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București», respectiv cu «Ministerul Sănătății și Familiei»."

- [Art. II din Ordonanța Guvernului nr. 57/2001](#):

"Art. II. - La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă art. 30 și 31 din Regulamentul de aplicare a dispozițiilor [Ordonanței Guvernului nr. 1/2000](#) privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, aprobat prin [Hotărârea Guvernului nr. 774/2000](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 19 septembrie 2000, precum și orice alte dispoziții contrare."

NORME PROCEDURALE din 25 mai 2000 privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale

□ MINISTERUL JUSTIȚIEI

EMITENT

□ MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 459 din 19 septembrie 2000

Aprobate prin [ORDINUL nr. 1.134/C/255/2000](#), publicat în Monitorul Oficial nr. 459 din 19 septembrie 2000.

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Articolul 1 Instituțiile de medicina legală își organizează activitatea și funcționează în conformitate cu prevederile [Ordonanței Guvernului nr. 1/2000](#) privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicina legală, ale Regulamentului de aplicare a dispozițiilor [Ordonanței Guvernului nr. 1/2000](#), aprobat prin [Hotărârea Guvernului nr. 774/2000](#), și ale prezentului ordin.

Articolul 2(1) Instituțiile de medicina legală asigură servicii de medicina legală în mod permanent, printr-un program de activitate menit să asigure accesibilitate - zi și noapte -, precum și printr-un program de lucru cu publicul pentru zilele de lucru.

(2) Lucrările constând în cercetarea la fața locului și ridicarea cadavrului, autopsii urgente, cercetarea cazurilor în care există pericolul dispariției unor mijloace de probă sau schimbarea unor situații de fapt se efectuează în regim de permanentă.

(3) Programul de permanentă se asigură prin ore de gardă în institutele de medicina legală din centrele medicale universitare, denumite în continuare institute de medicina legală, și în serviciile de medicina legală județene sau prin chemări de la domiciliu ale medicilor în serviciile de medicina legală unde nu se pot organiza ore de gardă.

(4) Programul de permanentă prin chemări de la domiciliu ale medicilor se comunică organelor de urmărire penală, iar programul de lucru cu publicul se afișează la loc vizibil în instituțiile de medicina legală.

Articolul 3 Constatările și expertizele medico-legale se efectuează pe baza principiului metodologiei unitare și al nerestricționării accesului medicului legist la informația medicală.

Articolul 4 Constatările și expertizele medico-legale se efectuează după o metodologie unitară stabilită de Consiliul superior de medicina legală și Ministerul Sănătății, în conformitate cu prevederile [art. 13 lit. a\) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000](#) privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicina legală.

Articolul 5 Medicii legisti au obligația sa păstreze secretul de serviciu și să asigure protecția informațiilor, în conformitate cu normele deontologiei profesionale. În scopul îndeplinirii acestei obligații medicii legisti:

a) aduc la cunoștința persoanelor interesate rezultatul lucrărilor medico-legale numai în măsura în care prin aceasta nu se aduce atingere activității de urmărire penală sau în cazul în care înaintează solicitarea organelor judiciare și obțin acordul acestora;(la 02-05-2023, Litera a) din Articolul 5 , Secțiunea 1 a fost modificată de [Punctul 1, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))

b) păstrează secretul în ceea ce privește lucrările și constatările pe care le efectuează, putând folosi materialul documentar al lucrărilor medico-legale pentru comunicări sau lucrări științifice numai după soluționarea cauzei.

Articolul 6 Medicii legisti au obligația să respecte principiile deontologiei profesionale și ale eticii medicale. Medicul legist nu poate fi obligat sa desfășoare activități profesionale care contravin normelor deontologiei profesionale și ale eticii medicale.

Articolul 7 Medicul legist care a eliberat un certificat medico-legal nu mai poate participa la efectuarea unei noi expertize medico-legale sau la redactarea unui raport de expertiza în aceeași cauza. În aceasta situație sau în alte cazuri de incompatibilitate, precum și ori de câte ori medicul legist este împiedicat, din alte motive justificate, să efectueze lucrarea solicitată el este obligat sa comunice de îndată acest fapt, în scris, organului medico-legal competent, pentru a desemna un alt medic legist, arătând și motivele incompatibilitatii.

Articolul 8 În efectuarea lucrării medico-legale medicul legist sau comisia desemnată are un rol activ constând în:

- a) posibilitatea de a solicita extinderea examinării altor aspecte cu implicații medico-legale constatate, deosebite de cele ce formează obiectul lucrării;
- b) obligația de a consemna în actele medico-legale elemente medico-legale care constituie indiciile unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, constatate cu ocazia examenarilor medico-legale efectuate la solicitarea persoanelor interesate, și de a le comunica organelor judiciare competente.

Secțiunea 2 Actele medico-legale

Articolul 9(1) Actele medico-legale sunt raportul de expertiza, raportul de constatare, certificatul, buletinul de analiza și avizul.

(2) În sensul prezentelor norme:

a) prin raport de expertiză medico-legală se înțelege actul întocmit de un expert la solicitarea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată și care cuprinde datele privind expertiza efectuată. Raportul de expertiză medico-legală, suplimentul la raportul de expertiză medico-legală

și raportul de nouă expertiză medico-legală se efectuează în situațiile și în conformitate cu prevederile [titlului IV capitolul VII din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală](#), cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile [art. 330-340 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată](#), cu modificările și completările ulterioare;(la 02-05-2023, Litera a) din Alineatul (2), Articolul 9 , Secțiunea 2 a fost modificată de [Punctul 2, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023 \)](#)

b) prin raport de constatare medico-legală se înțelege actul întocmit de medicul legist la solicitarea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată și care cuprinde date privind constatarea efectuată. Constatarea medico-legală se efectuează în situațiile prevăzute la [art. 172 și 189 din Codul de procedură penală](#).(la 02-05-2023, Litera b) din Alineatul (2) , Articolul 9 , Secțiunea 2 a fost modificată de [Punctul 2, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023 \)](#)

c) prin certificat medico-legal se înțelege actul întocmit de medicul legist la cererea persoanelor interesate și care cuprinde date privind examinarea medico-legală;

d) prin buletin de analiza se înțelege actul întocmit de specialiștii instituțiilor de medicina legală sau de persoanele competente din cadrul instituțiilor de medicina legală, la cererea persoanelor interesate, și care cuprinde date privind examenul complementar;

e) prin aviz medico-legal se înțelege actul întocmit de Comisia superioară medico-legală, precum și de comisiile de avizare și control al actelor medicale, la solicitarea organelor judiciare, prin care se aproba conținutul și concluziile actelor medico-legale și se recomandă efectuarea unor noi expertize sau se formulează concluzii proprii.

Articolul 10(1) La întocmirea actelor medico-legale medicul legist sau comisia desemnată are următoarele obligații:

a) să ia în considerare documentele medicale ale persoanei evaluate, emise de unități sanitare din rețeaua proprie a Ministerului Sănătății sau a ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, precum și documentele medicale emise de unități medicale din străinătate, traduse și legalizate;

b) să ia în considerare doar documentele medicale care prezintă următoarele elemente de siguranță: număr de înregistrare, ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului, care trebuie să menționeze specialitatea și codul medicului, iar în cazul fotocopiilor, mențiunea «conform cu originalul», atestată de medicul responsabil.

(2) Atunci când este necesar, pot fi luate în considerare și alte documente relevante pentru stabilirea diagnosticului sau pentru a putea răspunde la obiectivele dispuse.(la 02-05-2023, Articolul 10 din Secțiunea 2 a fost modificat de [Punctul 3, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023 \)](#)

Articolul 11(1) Raportul de expertiza sau de constatare medico-legală cuprinde antetul, ștampila și numărul de înregistrare al instituției de medicina legală în care a fost efectuată și se înregistrează în registrul de evidență.

(2) Copiile de pe raportul de expertiza sau de constatare medico-legală se arhiveaza pe o perioadă nedeterminată.

(3) Raportul de expertiza sau de constatare medicolegala, precum și certificatul medico-legal se semnează de toți cei care au participat la întocmirea lui. Opiniile divergente se consemnează în cuprinsul raportului sau al certificatului medico-legal, separat și motivat.

(4) În cazul în care în evoluția leziunilor menționate la prima expertiza apar date medicale noi, complicatii sau sechele, actele medico-legale se pot completa sau modifica numai de către medicul legist care a efectuat prima expertiza.

Secțiunea 3 Reguli generale privind examinarile medico-legale

Articolul 12 Constatările și expertizele medico-legale constau în:

- a) examinari și cercetări privind cadavre umane sau părți din acestea;
- b) examinari și cercetări privind produse biologice și cadaverice;
- c) examinari și cercetări privind persoane în viața;
- d) evaluarea unor lucrări medicale și medico-legale în legătură cu activitatea medico-legală, precum și suplimente de expertiza.

Articolul 13(1) Examinările și cercetările privind persoane în viață se realizează după verificarea de către medicul-legist a identității persoanei pe baza cărții de identitate, a adeverinței temporare de identitate sau a pașaportului, ale cărui serie și număr se menționează în actul medico-legal.

(2) În cazul în care persoana examinată nu prezintă actele prevăzute la alin. (1), faptul se menționează în actul medico-legal, pentru identificare luându-se impresiunile digitale de la indexul stâng pe documentul prin care se solicită examinarea. (la 02-05-2023, Articolul 13 din Secțiunea 3 a fost modificat de [Punctul 4, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))

Articolul 14(1) Persoanele aflate în stare de reținere vor fi examinate în prezenta personalului de paza de același sex. (2) Persoanele minore se examinează în prezenta unuia dintre părinți sau a reprezentantului sau legal ori, în lipsa acestora, în prezenta unui membru major al familiei, de același sex cu minorul.

Articolul 15 Examinările medico-legale în vederea eliberării certificatelor medico-legale, la cererea persoanelor interesate, se referă la:

a) stabilirea capacității sexuale, vârstei, conformației sau dezvoltării fizice, precum și constatarea stării obstetricale în cazuri de sarcină, viduitate, avort, naștere, lehuzie; (la 02-05-2023, Litera a) din Articolul 15 , Secțiunea 3 a fost modificată de [Punctul 5, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))

b) constatarea leziunilor traumatiche recente, înainte de dispariția leziunilor externe, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data producerii;

c) constatarea infirmitatilor și a starilor de boala consecutive leziunilor traumatice certificate conform lit. b);

d) constatarea capacității psihice, în vederea stabilirii capacității de exercițiu necesare pentru întocmirea unor acte de dispoziție și în cazul bolnavilor netransportabili, cu suferințe evolutive letale sau aflați în stare grava în condiții de spitalizare; e) constatarea stării de sănătate, având ca scop stabilirea aptitudinilor unei persoane de a exercita o anumită activitate sau profesie.

Articolul 16 Solicitățile de examinare în vederea eliberării certificatelor medico-legale pot fi înaintate de către persoana în cauză sau de către reprezentantul legal dacă persoana în cauză nu are capacitate de exercițiu. (la 02-05-2023, Articolul 16 din Sectiunea 3 a fost modificat de [Punctul 6, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))

Articolul 17(1) Prin examinari complementare se înțelege activitățile medico-legale care completează lucrarea deja efectuată, precum examene histopatologice, bacteriologice, hematologice, toxicologice, radiologice, biocriminalistice etc. privind piese anatomice, secretii, dejectii, pete, urme, examene ale obiectelor și substanțelor, cercetări experimentale, cercetări medico-legale la locul faptei sau la locul unde s-a aflat cadavrul.

(2) Examinările complementare nu constituie expertize sau constatări medico-legale, indiferent dacă sunt efectuate de medicul legist sau, la cererea acestuia, de alți specialiști din unități sanitare.

Articolul 18 Examinările medico-legale solicitate de persoanele interesate și eliberarea certificatelor medico-legale se efectuează la sediul instituțiilor de medicina legală. Certificatul medico-legal se eliberează persoanei examinate în termen de maximum 7 zile de la examinare sau de la depunerea rezultatelor examenelor clinice și paraclinice indicate de medicul examinator.

Articolul 19(1) Examinările medico-legale dispuse de instanțele de judecată sau de organele de urmărire penală se efectuează de regula la sediul instituțiilor de medicina legală sau, în caz de urgență, la sediul unităților sanitare unde persoana implicată se afla imobilizată.

(2) Examinarea la domiciliul sau la reședința persoanei examinate se poate aproba, în mod excepțional, de conducătorul instituției de medicina legală.

Articolul 20(1) Rezultatele examinărilor, finalizate într-un raport de expertiză sau constatare medico-legală, după caz, se expediază organului care a dispus examinarea, în termen de 7 zile de la finalizarea acestora. (la 02-05-2023, Alineatul (1) din Articolul 20 , Sectiunea 3 a fost modificat de [Punctul 7, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#)) (2) În situația în care expertiza se efectuează de către o comisie, termenul de expediere este de 10 zile.

Articolul 21 În cazul în care organele în drept solicita concluzii imediat, în mod excepțional, după efectuarea unei lucrări medico-legale, instituția de medicina legală înaintează informațiile solicitate, sub forma de constatări preliminare, de îndată sau în cel mult 72 de ore de la solicitare. Constatările preliminare nu au caracter de concluzii și se referă numai la elementele obiective rezultate din lucrările efectuate până în acel moment, pe baza materialelor avute la dispoziție.

Articolul 22(1) Organele judiciare care dispun efectuarea unor constatări sau expertize medico-legale se adresează în scris instituției de medicina legală competente.

(2) Documentul prin care se solicita efectuarea constatării sau expertizei medico-legale va cuprinde:

- a) datele de identificare a subiectului sau obiectului asupra căruia urmează să se efectueze lucrarea;
- b) tipul expertizei sau constatării medico-legale;
- c) întrebările la care medicul legist trebuie să răspundă;
- d) materialele și datele care sunt puse la dispoziție medicilor legisti; e) caracterul de urgență și termenul sugerat pentru efectuarea lucrării.

(3) În cazul expertizei psihiatrice și al avizelor solicitate comisiei superioare sau comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale se înaintează obligatoriu materialul dosarului necesar pentru efectuarea expertizei.

(4) În cazul în care sunt numiți și experți care reprezintă părțile interesate, se menționează datele de identitate ale acestora, pentru ca experții oficiali să îi poată contacta în vederea efectuării lucrărilor.

Articolul 23 După recepționarea solicitării conducătorul unității de medicina legală desemnează în scris, de îndată, medicul legist sau comisia care urmează să efectueze lucrarea și comunică organelor judiciare cheltuielile pentru efectuarea lucrărilor.

Articolul 24(1) În cazul în care medicul legist considera necesar, el poate solicita organelor judiciare care au cerut constatarea sau expertiza medico-legală să îi pună la dispoziție materialul dosarului, necesar pentru efectuarea acestora.

(2) Dacă medicul legist considera necesară examinarea persoanei sau efectuarea unor investigații medicale de specialitate, el poate solicita, potrivit dispozițiilor legale, organelor judiciare care au cerut efectuarea constatării sau a expertizei să dispună în consecință.

(3) În cazuri excepționale expertiza medico-legală se poate efectua numai pe baza documentelor medicale ori medico-legale.

(4) În cazul refacerii totale sau parțiale a examenelor clinice sau paraclinice, al verificării datelor cuprinse în documente sau lucrări, precum și al oricăror alte analize și cercetări științifice necesare, medicul legist sau comisia de expertiza examinează persoanele în cauză.

Articolul 25 În cazul în care instituțiile sanitare refuza nejustificat punerea la dispoziție a informațiilor solicitate sau examinarea nemijlocită a persoanei, instituțiile de medicina legală comunică organului judiciar care a dispus efectuarea expertizei punerea în imposibilitate de efectuare a lucrării solicitate.

Secțiunea 4 Constatarea și expertiza medico-legală referitoare la persoane în viața

Articolul 26 Constatarea și expertiza medico-legală referitoare la persoane în viața, efectuate la cererea organelor judiciare, constau în examinări clinice și complementare radiologice, hematologice, serologice, bacteriologice, antropologice, dermatologice, genetice și altele, putând avea ca obiect:

- a)** constatarea sexului, virginitatii, capacității sexuale, vârstei, conformatiei sau dezvoltării fizice, precum și a elementelor necesare pentru stabilirea filiației;
- b)** constatarea leziunilor traumatice, a infirmitatilor și a starilor de boala consecutive acestora;
- c)** constatarea stării obstetricale, cum ar fi sarcina, viduitatea, avortul, nașterea, lehuzia;
- d)** evaluarea stării de sănătate, având ca scop stabilirea aptitudinilor unei persoane de a exercita o anumită activitate sau profesie;
- e)** constatarea capacității psihice.

Articolul 27(1) Comisia de expertiză se constituie în mod obligatoriu în cazurile în care legea prevede expres acest lucru sau în situațiile în care este necesară:

- a)** evaluarea capacității psihice a unei persoane, în scopul stabilirii elementelor necesare pentru aprecierea responsabilității penale sau a responsabilității civile;
- b)** amânarea sau întreruperea executării pedepsei privative de libertate, din motive medicale;
- c)** suspendarea urmăririi penale sau a judecății atunci când suspectul sau inculpatul suferă de o boală gravă;
- d)** constatarea stărilor morbide care sunt urmarea unor fapte medicale ilicite, a unor deficiențe sau a nerespectării ghidurilor de practică medicală și a protocoalelor terapeutice;
- e)** investigarea filiației;
- f)** evaluarea capacității de muncă;
- g)** stabilirea aptitudinilor unei persoane de a exercita o anumită activitate sau profesie, precum conducerea de autovehicule, de aparate de zbor, de portarmă în cadrul noilor expertize;
- h)** efectuarea unei noi expertize medico-legale. (la 02-05-2023, Alineatul (1) din Articolul 27 , Secțiunea 4 a fost modificat de [Punctul 8, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))(2) În cazul efectuării unei noi expertize medico-legale Comisia de expertiză se instituie și se compune în condițiile prevăzute de art. 49 alin. (2). (la 02-05-2023, Alineatul (2) din Articolul 27 , Secțiunea 4 a fost modificat de [Punctul 8, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))(3) Pot face parte din comisia de expertiza, la solicitarea acesteia, medici și alți specialiști din diferite domenii biomedicale.

Articolul 28(1) Evaluarea medico-legală psihiatrică în vederea eliberării unui act medico-legal se face numai prin examinarea nemijlocită a persoanei, în cadrul unei comisii alcătuite dintr-un medic legist, care este președintele comisiei, și 2 medici psihiatri. Aceste comisii se pot constitui numai în cadrul institutelor de medicină legală și al serviciilor județene de medicină legală. (la 02-05-

2023, Alineatul (1) din Articolul 28 , Secțiunea 4 a fost modificat de [Punctul 9, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))(1^1) În cazul persoanelor decedate, expertiza medico-legală poate fi efectuată pe baza documentelor medicale și a datelor din dosarul cauzei.(la 02-05-2023, Articolul 28 din Secțiunea 4 a fost completat de [Punctul 10, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))

(2) Expertizele medico-legale psihiatrice se efectuează la sediul instituțiilor medico-legale, cu următoarele excepții, dacă se efectuează prima expertiza:

a) în cazul bolnavilor psihici cronici, când transportul și examinarea acestora nu se pot face în siguranța deplină, comisia de expertiza medico-legală psihiatrică efectuează examinarea în cadrul spitalelor de psihiatrie sau în cadrul secțiilor de psihiatrie ale spitalelor penitenciare;

b) în cazul persoanelor aflate în arest preventiv comisia de expertiza medico-legală psihiatrică poate efectua examinarea și în cadrul secțiilor de psihiatrie ale spitalelor penitenciare, putând coopta în comisia de expertiza pe medicul șef de secție, dacă este medic primar;

c) în cazul bolnavilor netransportabili, cu suferințe evolutiv letale sau aflați în stare gravă în condiții de spitalizare comisia se poate deplasa la patul bolnavului pentru efectuarea expertizei numai în situația în care aceasta lucrare este necesară în vederea încheierii unui act de dispoziție. Asigurarea transportului de la și la sediul instituției medicolegale se face de către familia sau aparținătorii persoanei respective.

(3) Membrii comisiei sunt desemnați după cum urmează:

a) la nivelul institutelor de medicina legală directorul institutului desemnează, prin dispoziție scrisă, un medic legist primar și 2 medici psihiatri specialiști sau primari ce pot fi cooptați și din cadrul spitalelor clinice de psihiatrie, prin propunere nominală și de comun acord cu conducerile unităților sanitare respective, sau al unor unități medicosanitare prestatoare de servicii, acreditate de Ministerul Sănătății, și cu avizul Consiliului superior de medicina legală;

b) la nivelul serviciilor de medicina legală județene medicul șef desemnează, prin dispoziție scrisă, un medic legist primar și 2 medici psihiatri din cadrul secției de psihiatrie a spitalului județean respectiv sau al unor unități medico-sanitare prestatoare de servicii, acreditate de Ministerul Sănătății, cu aprobarea nominală a direcției de sănătate publică județene, cel puțin unul dintre cei 2 psihiatri trebuind să fie medic primar psihiatru.

(4) Expertiza medico-legală psihiatrică se efectuează numai pentru o anumită faptă sau circumstanță, având ca obiective principale stabilirea capacității psihice la momentul comiterii unei fapte prevăzute de legea penală sau al exercitării unui drept, a capacității psihice la momentul examinării și aprecieri asupra pericolozității sociale și necesității instituirii măsurilor de siguranță cu caracter medical.

Articolul 29 În vederea efectuării expertizei psihiatrice se pun la dispoziție comisiei toate documentele din dosar, necesare pentru efectuarea expertizei. În cazul în care expertiza privește persoane minore, dosarul va conține și ancheta socială, precum și datele privind performanța școlară.

Articolul 30(1) Expertiza medico-legală pentru amânarea sau întreruperea executării pedepsei privative de libertate pe motive medicale se efectuează numai prin examinarea nemijlocită a persoanei de către o comisie.

(2) Comisiile de expertiza sunt alcătuite din:

a) un medic legist, care este președintele comisiei;

b) unul sau mai mulți medici având cel puțin gradul de medic specialist, în funcție de boala de care suferă cel examinat, acest medic urmând să stabilească diagnosticul și indicațiile terapeutice;

c) un medic, reprezentant al rețelei sanitare a direcției penitenciarelor, care, cunoscând posibilitățile de tratament din cadrul rețelei din care face parte, stabilește împreună cu medicul legist unde se poate aplica tratamentul pentru afecțiunea respectivă: în rețeaua sanitară a direcției penitenciarelor sau în rețeaua sanitară a Ministerului Sănătății.(3) După efectuarea unei noi expertize la Institutul de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București, pentru amânarea sau întreruperea executării pedepsei privative de libertate pe motive medicale, nu se mai poate solicita sau efectua o nouă expertiza la alta unitate medico-legală inferioară ierarhic.(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) se aplică, în mod corespunzător, și în cazul expertizelor medico-legale efectuate pentru suspendarea urmăririi penale sau a judecății atunci când suspectul sau inculpatul suferă de o boală gravă sau pentru evaluarea stării de sănătate a persoanei față de care s-a dispus prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității.(la 02-05-2023, Articolul 30 din Secțiunea 4 a fost completat de [Punctul 11, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))

Articolul 31(1) Expertiza medico-legală serologică și genetică a filiației, în vederea cercetării paternității, se efectuează la cererea instanțelor judecătorești sau la cererea persoanelor interesate, în cadrul institutelor de medicină legală, conform competenței teritoriale și normelor metodologice stabilite de Consiliul superior de medicină legală, de către o comisie constituită din 3 membri, desemnată de directorul instituției, alcătuită dintr-un medic legist, care este președintele comisiei, și doi membri care pot fi medici, biologi sau biochimiști ce au competențe de biologie moleculară sau serologie.

(2) Expertiza filiației se poate efectua prin expertiză serologică, HLA sau ADN.

(3) Pe parcursul cercetării paternității se pot efectua oricare din expertizele prevăzute la alin. (2), precum și expertize privind perioada de concepție, evaluarea capacității de procreare, precum și, după ce copilul a împlinit vârsta de 3 ani, expertiza antropologică.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică și atunci când se solicită efectuarea unei expertize de genetică judiciară în conformitate cu [art. 191 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală](#), cu modificările și completările ulterioare.(la 02-05-2023, Articolul 31 din Secțiunea 4 a fost modificat de [Punctul 12, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))

Articolul 32 Expertiza medico-legală a capacității de muncă se face de către o comisie care este formată dintr-un medic legist, care este președintele comisiei, un medic specialist, în funcție de afecțiunile cercetate, și un medic specialist în expertiza medicală a capacității de muncă.

Articolul 33(1) În vederea efectuării expertizei medicolegale pentru a stabili intoxicația etilică, recoltarea sângelui necesar pentru determinarea alcoolemiei se face în cadrul instituțiilor de medicină legală sau, dacă acest lucru nu este posibil, în alte unități sanitare de la toate persoanele aduse de organele competente, cu respectarea normelor metodologice privind recoltarea probelor de sânge în vederea stabilirii intoxicației etilice.

(2) Calculul retroactiv al alcoolemiei oferă valori teoretice aproximative.

(3) Calculul retroactiv al alcoolemiei se efectuează numai în institutele de medicină legală de către o comisie formată dintr-un medic legist primar și un farmacist sau toxicolog primar, care lucrează în cadrul laboratorului de toxicologie medico-legală al institutului respectiv, ambii având statutul de expert.

(4) Expertiza de recalculare a alcoolemiei se efectuează numai în cazurile în care s-au recoltat două probe de sânge la un interval de o oră între ele, precum și, în mod excepțional, în cazul persoanelor aflate în stare clinică gravă: coma, soc traumatic și/sau hemoragic, intervenții chirurgicale de urgență, dovedite prin documente medicale și de la care nu s-a putut preleva a doua probă de sânge. Calculul retroactiv al alcoolemiei nu poate fi efectuat numai pe baza declarațiilor existente la dosar.

(5) O expertiză privind calculul retroactiv al alcoolemiei se efectuează pentru o singură variantă de consum.

(6) În același caz, pentru variante diferite de consum, expertiza se efectuează numai la solicitarea organelor de urmărire penală sau a instanțelor de judecată după cum urmează: de cel mult două ori, la solicitarea organelor de poliție; a treia oară, numai la solicitarea parchetului; ori de câte ori solicita instanța de judecată.

(7) Expertiza medico-legală pentru stabilirea intoxicației cu substanțe psihoactive sau a conducerii unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive se face de către o comisie constituită conform alin. (3). (la 02-05-2023, Articolul 33 din Secțiunea 4 a fost completat de [Punctul 13, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))

Secțiunea 5 Constatarea și expertiza medico-legală pe cadavre

Articolul 34(1) Expertiza medico-legală pe cadavru implică:

a) examinări la locul unde s-a găsit cadavrul sau în alte locuri, pentru constatarea indiciilor privind cauza morții și circumstanțele ei;

b) examinarea exterioară a cadavrului și autopsia, inclusiv exhumarea, după caz;

c) examinări complementare de laborator, cum ar fi cele histopatologice, bacteriologice, toxicologice, hematologice, serologice, biocriminalistice, genetice, de biologie moleculară sau imagistice.

(2) Autopsia medico-legală a cadavrului se efectuează la solicitarea organelor judiciare, numai de către medicul legist, fiind obligatorie în situațiile prevăzute în [Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală](#), cu modificările și completările ulterioare.

(3) În sensul prezentelor norme:

a) moartea violentă reprezintă moartea cauzată de acțiunea unor agenți traumatici mecanici, chimici, fizici, biologici;

b) moartea este suspectă de a fi violentă atunci

- când există suspiciuni rezonabile că a fost cauzată de acțiunea unor agenți traumatici mecanici, chimici, fizici, biologici,
- când moartea survine în timpul unei misiuni de serviciu sau la sediul unei entități juridice,
- când se produc decese repetate în serie sau concomitent,
- când survin în locuri izolate, decesul persoanelor cu tratament de substituție,
- decesul persoanelor care se află în îngrijire în cadrul unor instituții specializate în acordarea îngrijirilor dacă nu sunt cunoscute cu boli cu potențial letal, documentate;

c) nu se cunoaște cauza morții atunci

- când decesul survine subit, brusc, rapid și neașteptat,
- când decesul survine la o persoană a cărei sănătate este verificată medical periodic și nu se află în evidență cu boli cu potențial letal important,
- când identitatea cadavrului nu poate fi stabilită din cauza lipsei unor acte de identitate valabile sau dacă se află într-o stare avansată de descompunere care nu permite pe baza aspectului fizic extern evaluarea cauzelor morții ori identificarea, sau
- când decesul survine la persoane lipsite de asigurare medicală de sănătate care nu se află în evidență cu boli cu potențial letal important;

d) există o suspiciune rezonabilă că decesul a fost cauzat direct sau indirect printr-o infracțiune ori în legătură cu comiterea unei infracțiuni și atunci când pe lângă situațiile prezentate în cadrul lit. a)-c) există suspiciuni rezonabile că decesul poate fi pus în legătură cu deficiențe în acordarea asistenței medicale sau în aplicarea măsurilor de protecție ori de profilaxie a muncii.

(4) Autopsia cadavrului, respectiv a părților de cadavru sau a pieselor scheletice, se efectuează numai în cazul în care organele judiciare pun la dispoziție medicului legist:

a) ordonanța procurorului sau încheierea instanței de efectuare a autopsiei, care conține obiectivele înaintate;

b) procesul-verbal de cercetare la fața locului;

c) copia completă a foii de observație clinică conformă cu originalul, în cazul persoanelor decedate în cursul unei spitalizări.

(5) Pentru a constata dacă există motive pentru a efectua autopsia medico-legală, organul de urmărire penală sau instanța de judecată poate solicita opinia medicului legist.

(6) La efectuarea autopsiei medico-legale pot fi cooptați și specialiști din alte domenii medicale, în vederea stabilirii cauzei decesului, la solicitarea medicului legist, cu excepția medicului care a tratat persoana decedată. (la 02-05-2023, Articolul 34 din Secțiunea 5 a fost modificat de [Punctul](#)

14, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023)

Articolul 35(1) Autopsia cadavrului se efectuează numai de către un medic legist, la morga serviciului de medicina legală sau a spitalului în a cărui raza teritorială s-a produs moartea sau a fost găsit cadavrul.(2) În mod excepțional, dacă nu exista o astfel de morga și nici posibilitatea transportării cadavrului la morga cea mai apropiată, cu acordul medicului legist, autopsia se poate efectua acolo unde se afla cadavrul sau într-un loc anume ales pentru aceasta.

Articolul 36(1) Transportul cadavrelor care urmează să fie autopsiate se asigură, de la locul faptei până la morga, cu vehicule special amenajate, aflate în dotarea unităților medico-legale, sau cu alte mijloace speciale.

(2) Organele de urmărire penală întocmesc dosarul de identificare a cadavrului, în care se include și rezultatul autopsiei, după cum urmează:

a) în toate cazurile se asigură identificarea cadavrului prin aplicarea unei bratari de identificare la mana dreapta, pe care să figureze data, datele de identificare și persoana sau autoritatea care a consemnat datele:

b) aplicarea bratarii de identificare este asigurată de unitățile sanitare, de lucrătorii de poliție sau de medicii legisti, după caz;

c) bratară de identificare nu poate fi înlăturată nici cu ocazia inhumării; în cazul în care se impune corectarea datelor de identitate, aceasta se face prin aplicarea unei alte bratari, fără îndepărtarea bratarii, respectiv a bratarilor, deja aplicate;

d) transportarea cadavrelor fără bratară de identificare nu este permisă.

(3) Cadavrele se transportă în huse de plastic închise, indiferent de distanță, astfel:

a) în cazul cadavrelor în stare avansată de putrefacție se folosesc huse de transport impermeabile;

b) în cazul deceselor determinate de boli infecto-contagioase, a căror declarare este obligatorie, se folosesc huse de transport impermeabile și închise ermetic.

Articolul 37(1) Exhumarea cadavrelor în vederea expertizelor medico-legale se face numai la solicitarea scrisă a organelor judiciare.

(2) Examinarea cadavrului deja autopsiat se face de către o comisie de experți care au un grad profesional egal sau mai mare decât cel al expertului care a efectuat prima expertiză.(la 02-05-2023, Alineatul (2) din Articolul 37 , Secțiunea 5 a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023)

(3) Examinarea cadavrului exhumat și autopsia se fac fie la locul unde se afla cadavrul, fie la o prosectură din apropiere.

Articolul 38(1) Medicul legist este asistat la efectuarea autopsiei de personal sanitar mediu sau auxiliar. Autopsia trebuie să fie completă, fără a se omite vreun segment, țesut sau organ.

(2) Nu se pot formula concluzii medico-legale privind cauza și împrejurările morții numai pe baza unor examene externe sau interne parțiale.

(3) Pentru atestarea leziunilor traumatice externe, respectiv interne se vor efectua fotografii. (la 02-05-2023, Alineatul (3) din Articolul 38 , Secțiunea 5 a fost modificat de [Punctul 16, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#)) (4) Medicul legist nu poate elibera certificat de deces fără efectuarea autopsiei medico-legale, cu excepția cazurilor în care decesul a intervenit ca urmare a catastrofelor.

Articolul 39 Materialele biologice, cum ar fi: organe, sânge, umori, conținut gastro-intestinal, secreții, precum și corpurile delictuale care au astfel de urme biologice se transporta la institutele de medicina legală împreună cu documentația corespunzătoare.

Articolul 40(1) Cadavrele autopsiate se imbalsamează la instituțiile de medicina legală și la prosecturile spitalelor, potrivit instrucțiunilor Ministerului Sănătății, după eliberarea certificatului constatator de deces, de către persoanele competente.

(2) Imbalsamarile și alte servicii funerare pot fi realizate și de către persoanele fizice sau juridice, în condițiile legii, cu avizul institutelor de medicina legală.

Articolul 41(1) Înhumarea persoanelor fără reprezentanți legali sau a persoanelor cu identitate necunoscută se va face prin grija primăriilor, cu informarea prealabilă a organelor de poliție.

(2) Feții avortați având vârsta mai mică de 28 de săptămâni, nerevendicați de către aparținători în termen de 10 zile, vor fi incinerati. (la 02-05-2023, Articolul 41 din Secțiunea 5 a fost modificat de [Punctul 17, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023](#))

Articolul 42 Autopsiile, respectiv măsurile privind acestea, se realizează cu respectarea eticii medicale și a demnității persoanei decedate.

Articolul 43 Regulamentul privind efectuarea autopsiilor medico-legale se elaborează de către Consiliul superior de medicina legală cu respectarea Recomandării nr. R (99)-3/2.02.1999 a Comitetului de miniștri al Consiliului Europei privind armonizarea regulilor autopsiei medico-legale pentru statele membre și se aproba prin ordin al ministrului sănătății.

Articolul 44(1) Conducerea unităților sanitare are obligația de a sesiza în primele 24 de ore organele de urmărire penală cu privire la decesele care au survenit în unitatea sanitară, în condițiile prevăzute de prezentul ordin. În aceste cazuri nu se eliberează certificat medical constatator al decesului. (2) În cazurile prevăzute la alin. (1) cadavrul se va pune la dispoziție instituțiilor medico-legale, în vederea efectuării autopsiei, în cel mult 24 de ore de la sesizarea organelor de urmărire penală.

Articolul 45(1) Decesul unei persoane sau al unui născut, indiferent de cauza morții, poate fi constatat numai de către un medic care are dreptul de liberă practică.

(2) Certificatul de deces se eliberează numai după apariția semnelor de moarte reală și numai după trecerea a 24 de ore de la deces.

(3) Eliberarea certificatului de deces nu se poate face fără examinarea externă a cadavrului de către medic. În cazul constatării, cu această ocazie, a unor situații prevăzute la [art. 34 alin. \(2\)](#) medicul are obligația să refuze eliberarea certificatului de deces și să solicite organelor judiciare o autopsie pentru elucidarea cauzei morții.

Articolul 46 În cazul în care medicul anatomopatolog al unei instituții sanitare efectuează o autopsie și constată cu această ocazie existența unor situații prevăzute la [art. 34 alin. \(2\)](#), oprește lucrarea începută și anunță organul judiciar competent.

Articolul 47 În cazurile prevăzute la [art. 44 alin. \(1\)](#), la [art. 45 alin. \(3\)](#) și la [art. 46](#) certificatul medical constatator al decesului va fi eliberat numai de un medic legist, după efectuarea autopsiei medico-legale.

Articolul 48 În vederea efectuării examinării medicolegale, precum și a autopsiei, cadavrul se pune la dispoziție expertului pentru un termen ce nu poate depăși 72 de ore.

Secțiunea 5¹ Efectuarea expertizei medico-legale antropologice în vederea stabilirii vârstei unei persoane(la 24-12-2024, Actul a fost completat de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Articolul 48¹(1) Expertiza medico-legală antropologică în vederea stabilirii vârstei unei persoane, denumită în continuare expertiză antropologică, se efectuează în vederea stabilirii vârstei unei persoane în cauze civile, penale sau de altă natură.

(2) Expertiza antropologică prevăzută la [alin. \(1\)](#) se poate efectua și pentru evaluarea vârstei în cazul persoanelor solicitante de azil ori al străinilor minori care intră neînsoțiți sau care rămân neînsoțiți pe teritoriul României, în condițiile legii, atunci când vârsta nu poate fi probată și există îndoieli întemeiate cu privire la vârsta biologică.

(3) Expertiza antropologică se efectuează la solicitarea organelor judiciare, a serviciului de stare civilă sau a Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului sau a structurilor specializate pe probleme de azil și migrație ale Inspectoratului General pentru Imigrări.(la 24-12-2024, Secțiunea 5¹ a fost completată de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Articolul 48²(1) Expertiza antropologică se efectuează la sediul institutelor medico-legale sau al serviciilor județene de medicină legală, conform competenței teritoriale, prin examinarea nemijlocită a persoanei.

(2) Expertiza antropologică se efectuează de către un medic legist desemnat de către conducerea instituției medico-legale, care are calitatea de expert oficial. (la 24-12-2024, Secțiunea 5¹ a fost completată de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Articolul 48³(1) Consimțământul informat trebuie să fie obținut de către examinator de la persoana examinată și/sau de la reprezentantul său legal, înainte de efectuarea expertizei și după ce au fost furnizate toate informațiile relevante care să permită persoanei examinate să ia o decizie în cunoștință de cauză.

(2) Consimțământul trebuie să includă acordul pentru examinarea medico-legală, investigațiile imagistice necesare, efectuarea de fotografii, precum și pentru prelucrarea datelor cu caracter personal.

(3) Modelul de consimțământ este prevăzut în [anexa nr. 1](#) care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. (la 24-12-2024, Secțiunea 5¹ a fost completată de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Articolul 48⁴ Efectuarea expertizei antropologice constă în:

a) evaluarea documentelor medicale prezentate de solicitant, precum și a celor nonmedicale, atunci când există, precum certificat de înregistrare a nașterii, materiale foto/video;

b) examinare fizică;

c) examinare odontostomatologică pentru stabilirea vârstei dentare;

d) examinare imagistică pentru stabilirea vârstei osoase. (la 24-12-2024, Secțiunea 5¹ a fost completată de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Articolul 48⁵ Examinarea fizică a persoanei constă în:

a) determinarea staturii, a greutateii, a tipului constituțional;

b) efectuarea de măsurători antropometrice;

c) evaluarea somatică a persoanei în vederea identificării unor eventuale semne/patologii ce ar putea interfera cu rata normală de creștere și maturitate;

d) determinarea semnelor de maturitate sexuală. (la 24-12-2024, Secțiunea 5¹ a fost completată de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Articolul 48⁶(1) Examinarea odontostomatologică poate consta în, după caz:

a) inspecția cavității bucale - ce cuprinde un examen intraoral/endobucal, pentru a determina formula dentară, maturitatea dinților;

b) examinare radiologică dentară, ce include efectuarea unei ortopantomograme. (2) Evaluarea vârstei dentare se face pe baza unor metode dentare de estimare a vârstei, precum metode bazate

pe atlase (AlQahtani, Karadayi), metoda Demirjian de estimare a vârstei dentare la copii, metoda Cameriere de estimare a vârstei pe baza măsurătorii deschiderii apicale dentare, metode dentare de estimare a vârstei la adulți (Lamendin), metoda Willems.(la 24-12-2024, Sectiunea 5¹ a fost completată de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Articolul 48⁷Examinarea imagistică osoasă poate consta, după caz, în:**a)** radiografia mâinii și articulației pumnului, cu utilitate maximă pentru stabilirea grupei de vârstă până la 18 ani și implică evaluarea formei, a mărimii elementelor osoase incluse, respectiv a gradului de osificare.

b) radiografia cotului - necesară în caz de diferențiere a grupei de vârstă 14-16 ani;

c) radiografia claviculei - cu utilitate maximă pentru vârste de peste 18 ani;

d) radiografia șoldului (bazinului) - cu utilitate maximă pentru vârste de peste 14 ani.(la 24-12-2024, Sectiunea 5¹ a fost completată de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Articolul 48⁸(1) Examinările prevăzute la [art. 48¹ alin. \(1\)](#) trebuie să respecte integritatea fizică și demnitatea persoanei examinate.(2) Evaluarea vârstei trebuie efectuată prin metodele cu caracterul cel mai puțin invaziv în raport cu obiectivele dispuse.(la 24-12-2024, Sectiunea 5¹ a fost completată de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Articolul 49⁹(1) Evaluarea vârstei în baza materialului fotografic sau a imaginilor video se face în situații de excepție, doar în condițiile în care caracteristicile tehnice ale materialului permit o analiză corespunzătoare, la solicitarea expresă a organelor judiciare.(2) Evaluarea prevăzută la [alin. \(1\)](#) se poate face evaluând caracterele sexuale secundare.(la 24-12-2024, Sectiunea 5¹ a fost completată de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Articolul 48¹⁰Medicul legist va întocmi un raport de expertiză medico-legală antropologică pentru evaluarea vârstei persoanei, conform modelului prevăzut în [anexa nr. 2](#) care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.(la 24-12-2024, Sectiunea 5¹ a fost completată de [Punctul 1. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))

Sectiunea 6 Noua expertiza medico-legală

Articolul 49(1) O noua expertiza medico-legală se efectuează de către o comisie de experți, indiferent dacă prima expertiza a fost efectuată de un singur medic legist sau de mai mulți medici legisti ori de o comisie. Raportul noii expertize se elaborează pe baza constatărilor directe ale comisiei și pe baza materialului necesar din dosarul cauzei.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) se compune din cel puțin 2 membri cu un grad profesional egal sau superior expertului sau experților care au efectuat expertiza anterioară. Gradele profesionale, în ordine crescătoare, sunt: medic specialist, medic primar. Președintele comisiei este un medic primar de medicină legală. (la 02-05-2023, Alineatul (2) din Articolul 49 , Sectiunea 6 a fost modificat de Punctul 18, Articolul I din ORDINUL nr. 1.434 din 24 aprilie 2023, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 02 mai 2023) (3) Noua expertiza medico-legală consta în reluarea sau/și refacerea investigațiilor medico-legale în cazul în care se constata deficiente, omisiuni sau/și aspecte contradictorii la expertizele precedente. Concluziile unei noi expertize se redactează pe baza constatărilor sau expertizelor medico-legale anterioare, a probelor din dosarul cauzei, a aspectelor specifice spetei, a probelor noi, incluse în dosarul cauzei, precum și a obiectiilor formulate de organele judiciare.

Anexa nr. 1 la normele metodologice

CONSIMȚĂMÂNTUL INFORMAT AL PERSOANEI EXAMINATE

Datele persoanei	Numele și prenumele
	Numele și prenumele
Datele reprezentantului legal/ale persoanei juridice solicitante	CNP
	Domiciliu
Actul medical	Expertiză medico-legală antropologică în vederea stabilirii vârstei
	- examinare fizică ♦
	- examinare odontostomatologică (inclusiv radiografie ortopanoramică) ♦
	- explorări imagistice ♦
	- examinare pe material fotografic sau imagini video ♦

Subsemnatul,(numele și prenumele persoanei examinate/reprezentantului legal)....., declar că am înțeles toate informațiile furnizate de către(numele și prenumele medicului legist/asistentului medical)....., precum și natura, scopul, beneficiile și riscurile efectuării acestei examinări și îmi exprim acordul informat pentru efectuarea actului medical. Menționez că sunt de acord să îmi fie efectuate fotografiile strict cu scopul folosirii acestora pentru efectuarea expertizei medico-legale antropologice în vederea stabilirii vârstei. Consimt ca rezultatele investigațiilor să fie utilizate în procesul științific pentru stabilirea antropologică a vârstei.

Semnătura	Data:/...../.....
Semnătura persoanei examinate/reprezentantului legal care consimte informat la efectuarea actului medical	

Prin prezenta îmi exprim acordul cu privire la utilizarea și prelucrarea datelor cu caracter personal, conform Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie

2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date, de către Instituția de Medicină Legală, precum și la prelucrarea, stocarea/arhivarea datelor conform normelor legale incidente. Consimțământul meu în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și furnizarea datelor personale este acordat pentru scopul menționat și declar că am luat cunoștință de drepturile mele conferite de [Regulamentul \(UE\) 2016/679](#).(la 24-12-2024, Actul a fost completat de [Punctul 2. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))**Anexa nr. 2**la normele metodologice RAPORTde expertiză medico-legală antropologică pentru evaluarea vârstei persoanei

Antetul Institutului/Serviciului de Medicină Legală

Nr. /A9/.....

Către

.....Ca urmare a adresei dumneavoastră din data de privind, vă înaintăm raportul de expertiză medico-legală antropologică pe persoană pentru stabilirea vârstei și sexului minorului/ei/ numitului/ei.....Costul expertizei medico-legale, conform [Hotărârii Guvernului nr. 1.609/2006](#) privind aprobarea tarifului pentru efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, cu modificările ulterioare, este în sumă de lei.
Director/Șef serviciu,
.....

Raport de expertiză medico-legală antropologică pe persoană pentru stabilirea vârstei
Subsemnatul/a dr., medic legist în cadrul....., având în vedere Adresa dumneavoastră nr., prin care s-a dispus stabilirea vârstei numitului/ei, am efectuat la data de examenul antropologic al acestuia/eia, constatând următoarele:Menționăm că minorul/a a fost însoțit/ă de dna/dl
(.....).

Constatări

I Din certificatul medical constatator al născutului viu - nu prezintă/.....

II. Examenul antropologic:– talia = cm;– greutatea = kg;– perimetrul cranian = cm;– diametrul bizigomatic = cm;– lățime maximă cefalică = cm; lungime maximă cefalică = cm; indicele cefalic =;– deschiderea maximă a brațelor = cm;– lungimea brațului stâng = cm;– lungimea antebrațului stâng =..... cm;– lungimea mâinii stângi = cm;– circumferința toracică = cm;– circumferința abdominală = cm;– lungimea coapsei = cm;– lungimea gambei stângi = cm.

III. Examenul clinic general:– organe genitale externe de sex masculin/feminin;– caracterile sexuale secundare absente/prezente:– pilozitatea axilară absentă/prezentă;– pilozitatea pubiană absentă/prezentă;– pilozitatea facială absentă/prezentă;– conformația generală normală.

IV. Examenul odontologic a constatat următoarea formulă dentară:– dentiția temporară

55	54	53	52	51	61	62	63	64	65
85	84	83	82	81	71	72	73	74	75

– dentiția mixtă– dentiția definitivă

18	17	16	15	14	13	12	11	21	22	23	24	25	26	27	28
48	47	46	45	44	43	42	41	31	32	33	34	35	36	37	38

Legendă: pr - dinte prezent; er - dinte în erupție; ex - dinte extras sau căzut; rd - rădăcină; c - carie; rr - rest radicular.S-a trimis pentru efectuarea unei radiografii panoramice/S-a solicitat radiografie dentară panoramică/consult de specialitate stomatologie.Radiografia inscripționată se arhivează la documentația cazului.

V. Examen radiologic pentru determinarea vârstei osoase:– examenul radiologic al mâinii/cotului/..... a evidențiat

ConcluziiÎn urma efectuării examenelor antropometric, radiologic și odontologic, apreciem că minorul/a/numitul/a, de sex masculin/feminin, are caracteristicile de dezvoltare ale unui copil/adolescent/adult tânăr/adult, cu vârsta de aproximativ ani, data nașterii putând fi(an/lună/zi)..... (conform Certificat constatator nr., emis de

Data finalizării raportului	Dr.
.....,.....

Amprenta degetului II mâna stângă(la 24-12-2024, Actul a fost completat de [Punctul 2. , Articolul I din ORDINUL nr. 5.825 din 2 decembrie 2024, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1318 din 24 decembrie 2024](#))-----

ORDIN nr. 1.434/687/C/2023 pentru modificarea și completarea Normelor procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, aprobate prin Ordinul ministrului justiției și al ministrului sănătății nr. 1.134/C/255/2000

□ MINISTERUL SĂNĂTĂȚII Nr. 1.434 din 24 aprilie 2023

EMITENT □ MINISTERUL JUSTIȚIEI Nr. 687/C din 27 aprilie 2023

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 370 din 2 mai 2023

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală din cadrul Ministerului Sănătății nr. A.R. 7.390/2023, având în vedere prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea institutelor de medicină legală, republicată, cu modificările ulterioare, ținând cont de prevederile Hotărârii Consiliului Superior de Medicină Legală din România nr. 1/2022, în conformitate cu art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare, și cu art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ministrul sănătății și ministrul justiției emit următorul ordin:

Articolul I Normele procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, aprobate prin Ordinul ministrului justiției și al ministrului sănătății nr. 1.134/C/255/2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 19 septembrie 2000, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: **a)** aduc la cunoștința persoanelor interesate rezultatul lucrărilor medico-legale numai în măsura în care prin aceasta nu se aduce atingere activității de urmărire penală sau în cazul în care înaintează solicitarea organelor judiciare și obțin acordul acestora;

2. La articolul 9 alineatul (2), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins: **a)** prin raport de expertiză medico-legală se înțelege actul întocmit de un expert la solicitarea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată și care cuprinde datele privind expertiza efectuată. Raportul de expertiză medico-legală, suplimentul la raportul de expertiză medico-legală și raportul de nouă expertiză medico-legală se efectuează în situațiile și în conformitate cu prevederile titlului IV capitolul VII din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 330-340 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare; **b)** prin raport de constatare medico-legală se înțelege actul întocmit de medicul legist la solicitarea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată și care cuprinde date privind constatarea efectuată. Constatarea medico-legală se efectuează în situațiile prevăzute la art. 172 și 189 din Codul de procedură penală.

3. [Articolul 10](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 10(1) La întocmirea actelor medico-legale medicul legist sau comisia desemnată are următoarele obligații:

a) să ia în considerare documentele medicale ale persoanei evaluate, emise de unități sanitare din rețeaua proprie a Ministerului Sănătății sau a ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, precum și documentele medicale emise de unități medicale din străinătate, traduse și legalizate;

b) să ia în considerare doar documentele medicale care prezintă următoarele elemente de siguranță: număr de înregistrare, ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului, care trebuie să menționeze specialitatea și codul medicului, iar în cazul fotocopiilor, mențiunea «conform cu originalul», atestată de medicul responsabil.(2) Atunci când este necesar, pot fi luate în considerare și alte documente relevante pentru stabilirea diagnosticului sau pentru a putea răspunde la obiectivele dispuse.

4. [Articolul 13](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 13(1) Examinările și cercetările privind persoane în viață se realizează după verificarea de către medicul-legist a identității persoanei pe baza cărții de identitate, a adeverinței temporare de identitate sau a pașaportului, ale cărui serie și număr se menționează în actul medico-legal.(2) În cazul în care persoana examinată nu prezintă actele prevăzute la alin. (1), faptul se menționează în actul medico-legal, pentru identificare luându-se impresiunile digitale de la indexul stâng pe documentul prin care se solicită examinarea.

5. La [articolul 15, litera a\)](#) se modifică și va avea următorul cuprins:a) stabilirea capacității sexuale, vârstei, conformației sau dezvoltării fizice, precum și constatarea stării obstetricale în cazuri de sarcină, viduitate, avort, naștere, lehuzie;

6. [Articolul 16](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 16 Solicitățile de examinare în vederea eliberării certificatelor medico-legale pot fi înaintate de către persoana în cauză sau de către reprezentantul legal dacă persoana în cauză nu are capacitate de exercițiu.

7. La [articolul 20, alineatul \(1\)](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 20(1) Rezultatele examinărilor, finalizate într-un raport de expertiză sau constatare medico-legală, după caz, se expediază organului care a dispus examinarea, în termen de 7 zile de la finalizarea acestora.

8. La [articolul 27, alineatele \(1\) și \(2\)](#) se modifică și vor avea următorul cuprins:

Articolul 27(1) Comisia de expertiză se constituie în mod obligatoriu în cazurile în care legea prevede expres acest lucru sau în situațiile în care este necesară:

- a) evaluarea capacității psihice a unei persoane, în scopul stabilirii elementelor necesare pentru aprecierea responsabilității penale sau a responsabilității civile;
- b) amânarea sau întreruperea executării pedepsei privative de libertate, din motive medicale;
- c) suspendarea urmăririi penale sau a judecării atunci când suspectul sau inculpatul suferă de o boală gravă;
- d) constatarea stărilor morbide care sunt urmarea unor fapte medicale ilicite, a unor deficiențe sau a nerespectării ghidurilor de practică medicală și a protocoalelor terapeutice;
- e) investigarea filiației;
- f) evaluarea capacității de muncă;
- g) stabilirea aptitudinilor unei persoane de a exercita o anumită activitate sau profesie, precum conducerea de autovehicule, de aparate de zbor, de portarmă în cadrul noilor expertize;
- h) efectuarea unei noi expertize medico-legale.(2) În cazul efectuării unei noi expertize medico-legale Comisia de expertiză se instituie și se compune în condițiile prevăzute de art. 49 alin. (2).

9. La [articolul 28, alineatul \(1\)](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 28(1) Evaluarea medico-legală psihiatrică în vederea eliberării unui act medico-legal se face numai prin examinarea nemijlocită a persoanei, în cadrul unei comisii alcătuite dintr-un medic legist, care este președintele comisiei, și 2 medici psihiatri. Aceste comisii se pot constitui numai în cadrul institutelor de medicină legală și al serviciilor județene de medicină legală.

10. La [articolul 28, după alineatul \(1\)](#) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:(1¹) În cazul persoanelor decedate, expertiza medico-legală poate fi efectuată pe baza documentelor medicale și a datelor din dosarul cauzei.

11. La [articolul 30, după alineatul \(3\)](#) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) se aplică, în mod corespunzător, și în cazul expertizelor medico-legale efectuate pentru suspendarea urmăririi penale sau a judecării atunci când suspectul sau inculpatul suferă de o boală gravă sau pentru evaluarea stării de sănătate a persoanei față de care s-a dispus prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității.

12. [Articolul 31](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 31(1) Expertiza medico-legală serologică și genetică a filiației, în vederea cercetării paternității, se efectuează la cererea instanțelor judecătorești sau la cererea persoanelor interesate, în cadrul institutelor de medicină legală, conform competenței teritoriale și normelor metodologice stabilite de Consiliul superior de medicină legală, de către o comisie constituită din 3 membri, desemnată de directorul instituției, alcătuită dintr-un medic legist, care este președintele comisiei, și doi membri care pot fi medici, biologi sau biochimisti ce au competențe de biologie moleculară sau serologie.

(2) Expertiza filiației se poate efectua prin expertiză serologică, HLA sau ADN.

(3) Pe parcursul cercetării paternității se pot efectua oricare din expertizele prevăzute la alin. (2), precum și expertize privind perioada de concepție, evaluarea capacității de procreare, precum și, după ce copilul a împlinit vârsta de 3 ani, expertiza antropologică.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică și atunci când se solicită efectuarea unei expertize de genetică judiciară în conformitate cu [art. 191 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală](#), cu modificările și completările ulterioare.

13. La [articolul 33, după alineatul \(6\)](#) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:(7) Expertiza medico-legală pentru stabilirea intoxicației cu substanțe psihoactive sau a conducerii unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive se face de către o comisie constituită conform alin. (3).

14. [Articolul 34](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 34(1) Expertiza medico-legală pe cadavru implică:

a) examinări la locul unde s-a găsit cadavru sau în alte locuri, pentru constatarea indiciilor privind cauza morții și circumstanțele ei;

b) examinarea exterioră a cadavrului și autopsia, inclusiv exhumarea, după caz;**c)** examinări complementare de laborator, cum ar fi cele histopatologice, bacteriologice, toxicologice, hematologice, serologice, biocriminalistice, genetice, de biologie moleculară sau imagistice.

(2) Autopsia medico-legală a cadavrului se efectuează la solicitarea organelor judiciare, numai de către medicul legist, fiind obligatorie în situațiile prevăzute în [Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală](#), cu modificările și completările ulterioare.

(3) În sensul prezentelor norme:

a) moartea violentă reprezintă moartea cauzată de acțiunea unor agenți traumatici mecanici, chimici, fizici, biologici;

b) moartea este suspectă de a fi violentă atunci când există suspiciuni rezonabile că a fost cauzată de acțiunea unor agenți traumatici mecanici, chimici, fizici, biologici, când moartea survine în timpul unei misiuni de serviciu sau la sediul unei entități juridice, când se produc decese repetate în serie sau concomitent, când survin în locuri izolate, decesul persoanelor cu tratament de substituție, decesul persoanelor care se află în îngrijire în cadrul unor instituții specializate în acordarea îngrijirilor dacă nu sunt cunoscute cu boli cu potențial letal, documentate;**c)** nu se cunoaște cauza morții atunci când decesul survine subit, brusc, rapid și neașteptat, când decesul survine la o persoană a cărei sănătate este verificată medical periodic și nu se află în evidență cu boli cu potențial letal important, când identitatea cadavrului nu poate fi stabilită din cauza lipsei unor acte de identitate valabile sau dacă se află într-o stare avansată de descompunere care nu permite pe baza aspectului fizic extern evaluarea cauzelor morții ori identificarea, sau când decesul survine la persoane lipsite de asigurare medicală de sănătate care nu se află în evidență cu boli cu potențial letal important;**d)** există o suspiciune rezonabilă că decesul a fost cauzat direct sau indirect printr-o infracțiune ori în legătură cu comiterea unei infracțiuni și atunci când pe lângă situațiile prezentate în cadrul lit. a)-c) există suspiciuni rezonabile că decesul poate fi pus în

legătură cu deficiențe în acordarea asistenței medicale sau în aplicarea măsurilor de protecție ori de profilaxie a muncii.

(4) Autopsia cadavrului, respectiv a părților de cadavru sau a pieselor scheletice, se efectuează numai în cazul în care organele judiciare pun la dispoziție medicului legist:

a) ordonanța procurorului sau încheierea instanței de efectuare a autopsiei, care conține obiectivele înaintate;

b) procesul-verbal de cercetare la fața locului;

c) copia completă a foii de observație clinică conformă cu originalul, în cazul persoanelor decedate în cursul unei spitalizări.

(5) Pentru a constata dacă există motive pentru a efectua autopsia medico-legală, organul de urmărire penală sau instanța de judecată poate solicita opinia medicului legist.

(6) La efectuarea autopsiei medico-legale pot fi cooptați și specialiști din alte domenii medicale, în vederea stabilirii cauzei decesului, la solicitarea medicului legist, cu excepția medicului care a tratat persoana decedată.

15. La [articolul 37, alineatul \(2\)](#) se modifică și va avea următorul cuprins:(2) Examinarea cadavrului deja autopsiat se face de către o comisie de experți care au un grad profesional egal sau mai mare decât cel al expertului care a efectuat prima expertiză.

16. La [articolul 38, alineatul \(3\)](#) se modifică și va avea următorul cuprins:(3) Pentru atestarea leziunilor traumatice externe, respectiv interne se vor efectua fotografii.

17. [Articolul 41](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

Articolul 41(1) Înhumarea persoanelor fără reprezentanți legali sau a persoanelor cu identitate necunoscută se va face prin grija primăriilor, cu informarea prealabilă a organelor de poliție.

(2) Feții avortați având vârsta mai mică de 28 de săptămâni, nerevendicați de către aparținători în termen de 10 zile, vor fi incinerați.

18. La [articolul 49, alineatul \(2\)](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) se compune din cel puțin 2 membri cu un grad profesional egal sau superior expertului sau experților care au efectuat expertiza anterioară. Gradele profesionale, în ordine crescătoare, sunt: medic specialist, medic primar. Președintele comisiei este un medic primar de medicină legală.

Articolul II Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

REGULAMENT din 7 septembrie 2000 de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicina legală

EMITENT

□ GUVERNUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 459 din 19 septembrie 2000

Notă

*) Aprobata prin HOTĂRÂREA nr. 774 din 7 septembrie 2000, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 459 din 19 septembrie 2000.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1 Activitatea de medicina legală se desfășoară în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicina legală, cu modificările și completările ulterioare, ale prezentului regulament și ale Normelor procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, aprobate prin Ordinul ministrului justiției și al ministrului sănătății nr. 1.134/C/255/2000. (la 08-11-2002, Articolul 1 din Capitolul I a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)

Articolul 2(1) Activitatea de medicină legală se realizează de medici legisti, încadrați în instituțiile de medicina legală.(2) La efectuarea expertizelor, examenilor, constatărilor sau a altor lucrări medico-legale pot participa, dacă este necesar, și alți specialiști cu studii superioare, cum sunt: medici specialiști, farmacisti, toxicologi, chimisti, biologi, psihiatri, psihologi și alte persoane atestate ca experți, în cadrul și pe durata funcționării lor în instituțiile de medicina legală.**Articolul 3**Activitatea de medicina legală se desfășoară cu respectarea principiului independenței și al imparțialității medicilor legisti.

Capitolul II Organizarea instituțiilor de medicina legală

Articolul 4(1) Institutul Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București este unitate cu personalitate juridică, subordonată Ministerului Sănătății și Familiei. Conducerea institutului se asigură de un director general numit prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, pe bază de concurs. Pe lângă directorul general funcționează un consiliu consultativ din care fac parte directorul medical, directorul economic, consilierul juridic, precum și conducătorii laboratoarelor.(la 08-11-2002, Alineatul (1) din Articolul 4 , Capitolul II a fost modificat de Punctul 2, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)(2) În cadrul Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București se organizează laboratoare, servicii și birouri. Structura organizatorică se aproba prin ordin al ministrului sănătății și familiei.(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită

de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))(la 08-11-2002, sintagma: ministrului sănătății a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 5(1) Pe lângă Institutul Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București funcționează Comisia superioară medico-legală, cu sediul în acest institut.(la 08-11-2002, sintagma: Institutul de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))(2) În cadrul institutelor de medicina legală din centrele medicale universitare, denumite în continuare institute de medicina legală, precum și în cadrul Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București funcționează comisii de avizare și control al actelor medico-legale.(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 6 La sediul Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București își desfășoară activitatea Consiliul superior de medicina legală.(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 7(1) Filialele Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București din centrele medicale universitare se reorganizează ca institute de medicina legală, unități cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Sănătății și Familiei.(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))(la 08-11-2002, sintagma: Ministerului Sănătății a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))(2) Institutele de medicina legală sunt conduse de un director numit prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, pe bază de concurs, conform legii. Pe lângă director funcționează un consiliu consultativ din care fac parte șefii de laboratoare, de servicii sau de birouri.(la 08-11-2002, Alineatul (2) din Articolul 7 , Capitolul II a fost modificat de [Punctul 3, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))(3) În cadrul institutelor de medicina legală se organizează laboratoare, servicii și birouri. Structura organizatorică se aproba prin ordin al ministrului sănătății și familiei, la propunerea Consiliului superior de medicina legală.(la 08-11-2002, sintagma: ministrului sănătății a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL](#)

[OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))(4) În cadrul institutelor de medicina legală funcționează comisii de avizare și control al actelor medico-legale.(5) Institutele de medicina legală colaborează cu catedrele de medicina legală din unitățile de învățământ superior, în vederea asigurării mijloacelor materiale și umane necesare în procesul de învățământ superior medical și juridic.

Articolul 8(1) Directorul general al Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicina legală au următoarele atribuții principale:

a) reprezintă institutele de medicina legală în fața autorităților publice și a celorlalte persoane juridice și fizice;

b) organizează, îndrumă și controlează buna desfășurare a activității de asistență medico-legală, conform competenței sale teritoriale;

c) dispune formarea de comisii de expertiza, potrivit legii;

d) supraveghează și controlează din punct de vedere științific și metodologic expertizele și constatările medico-legale.(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))(2) Directorul general al Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București și directorii institutelor de medicina legală pot participa, în limitele competenței institutului de medicina legală, la lucrările comisiei care efectuează o noua expertiza.(la 08-11-

2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 9 Competența teritorială a institutelor de medicina legală este următoarea:

a) Institutul Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București deservește municipiul București și județele Arges, Brașov, Buzau, Calarasi, Constanta, Dambovita, Giurgiu, Ialomita, Prahova, Tulcea, Valcea, Ilfov și Teleorman;(la 08-11-2002, sintagma: Institutul de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

b) Institutul de Medicina Legală din Cluj-Napoca, județul Cluj, deservește județele Alba, Bistrita-Nasaud, Cluj, Maramures, Satu Mare, Salaj și Sibiu;

c) Institutul de Medicina Legală din Iași, județul Iași, deservește județele Bacau, Botosani, Brăila, Galați, Iași, Neamt, Suceava, Vaslui și Vrancea;

d) Institutul de Medicina Legală din Timișoara, județul Timiș, deservește județele Arad, Caraș-Severin, Hunedoara, Timiș și Bihor;

e) Institutul de Medicina Legală din Targu Mures, județul Mures, deservește județele Covasna, Harghita și Mures;

f) Institutul de Medicina Legală din Craiova, județul Dolj, deservește județele Dolj, Gorj, Mehedinti și Olt.

Articolul 10(1) Serviciile de medicina legală se înființează în fiecare județ, având sediul în localitatea reședința de județ, și sunt conduse de un medic legist șef, numit de directorul direcției județene de sănătate publică, în condițiile legii.

(2) Serviciile de medicina legală județene sunt unități fără personalitate juridică în subordinea direcțiilor județene de sănătate publică, iar din punct de vedere științific și metodologic sunt coordonate de institutul de medicina legală în a cărui competență teritorială intra potrivit art. 9.

(3) În funcție de volumul de activitate, în structura serviciilor de medicina legală județene se pot înființa, prin hotărâre a direcției județene de sănătate publică, cu avizul institutului de medicina legală competent, laboratoare de specialitate cum ar fi cele de histopatologie, toxicologie, biocriminalistica sau psihiatrie medico-legală.

(4) Serviciile de medicina legală județene pot avea în structura lor cabinete de medicina legală cu sediul în orașe sau municipii care nu sunt reședința de județ.

Articolul 11(1) Medicul legist șef are următoarele atribuții principale:

a) organizează, îndrumă și controlează buna desfășurare a activității serviciului de medicina legală sau a cabinetului de medicina legală;

b) dispune formarea comisiilor de expertiza largite cu cadre de specialitate în cazul expertizelor medico-legale psihiatrice, al celor privind acordarea asistenței medicale necorespunzătoare, amânarea sau întreruperea executării pedepsei, precum și în orice alte cazuri justificate;

c) supraveghează și controlează din punct de vedere științific și metodologic expertizele și constatările medicolegale efectuate de medicii legisti din serviciul de medicina legală respectiv;

d) dispune trimiterea lucrărilor de medicina legală pe care, din punct de vedere tehnic, nu le poate efectua, institutului de medicina legală competent;

e) supraveghează expertizele medico-legale în cazurile privind infracțiunile de omucidere, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte și participa, în mod obligatoriu, la efectuarea expertizelor în cazul sesizarilor privind acordarea asistenței medicale necorespunzătoare;

f) reprezintă serviciul de medicina legală în relațiile acestuia cu autoritățile publice și cu celelalte persoane juridice și fizice.

(2) În caz de imposibilitate a exercitării atribuțiilor medicul legist șef poate delega exercitarea atribuțiilor ce îi revin unui alt medic legist din cadrul serviciului de medicina legală sau de la cabinetul de medicina legală pe care îl conduce.

(3) Medicul legist șef, în limitele competenței serviciului de medicina legală, poate participa la lucrările comisiei care efectuează o noua expertiza.

Articolul 12(1) Medicul șef de laborator de specialitate are următoarele atribuții principale:

a) organizează, îndrumă și controlează buna desfășurare a activității laboratorului de care răspunde;

b) repartizează expertizele în funcție de complexitatea și dificultatea acestora, corespunzător nivelului de competență al medicilor din subordine;

c) supraveghează și controlează din punct de vedere științific și metodologic expertizele și constatările medicolegale efectuate de medicii legisti din subordine;

d) supraveghează expertizele medico-legale în cazurile privind infracțiunile de omucidere, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte și participa, în mod obligatoriu, la efectuarea expertizelor privind sesizările de acordare a asistenței medicale necorespunzătoare; e) participa la lucrările comisiei care efectuează o nouă expertiza.(2) În caz de imposibilitate a exercitării atribuțiilor medicul șef de laborator de specialitate poate delega exercitarea atribuțiilor ce îi revin unui alt medic legist din laboratorul pe care îl conduce.

Capitolul III Activitatea instituțiilor sanitare de medicina legală și a altor structuri cu atribuții în domeniul medicinei legale

A. Cabinetele de medicina legală

Articolul 13(1) Pentru efectuarea expertizelor și constatărilor medico-legale în localitățile în care funcționează cabinete de medicina legală organele judiciare sau alte persoane fizice ori juridice se adresează acestora. În celelalte cazuri de expertiza sau de constatare organele judiciare sau alte persoane fizice ori juridice se adresează serviciului de medicina legală județean, cu respectarea competenței teritoriale și a ierarhiei competenței profesionale.(2) Pentru efectuarea unei noi expertize organele judiciare se adresează, după caz, serviciului de medicina legală județean sau institutului de medicina legală competent, potrivit prezentului regulament.

B. Serviciile de medicina legală

Articolul 14(1) Serviciile de medicina legală județene, în conformitate cu competența lor teritorială, sunt abilitate să efectueze expertize, examinari, constatări sau alte lucrări medico-legale și complementare, la solicitarea organelor judiciare competente sau a altor persoane fizice ori juridice.

(2) Serviciile de medicina legală județene efectuează examinarile complementare conform dotării tehnice de care dispun.

C. Institutele de medicina legală

Articolul 15 Institutele de medicina legală sunt abilitate să efectueze lucrări medico-legale, după cum urmează:

a) autopsii, în situațiile prevăzute de lege, inclusiv autopsierea sau reautopsierea cadavrelor exhumate, identificarea pe material fotografic, expertiza antropologica pe elemente de cadavru sau de schelet;

b) constatări și expertize medico-legale, în cazurile care depășesc nivelul de competența al serviciilor de medicina legală județene sau când acestea își declina competența, din motive temeinice, în efectuarea acestora;

c) o nouă expertiza medico-legală, în cadrul unei comisii de expertiza, astfel: expertize medico-legale traumatologice în cazuri de omor, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, vătămări

corporale grave, expertize medico-legale psihiatrice în materie penală și civilă, expertize în vederea amânării sau întreruperii executării pedepsei pe motive medicale, expertize în cazuri de acordare necorespunzătoare a asistenței medicale, expertiza medicolegala pentru evaluarea infirmității sau a incapacității de muncă determinate de afecțiuni traumatice, expertiza medico-legală a persoanelor în vederea autorizării deținerii și folosirii armelor și munițiilor, expertiza medico-legală a persoanelor pentru evaluarea capacității de conducere auto;

d) expertize biocriminalistice pe corpurile delictive, precum expertiza petelor de sânge, de sperma și a firului de par;

e) expertiza criminalistica traseologica, cum ar fi factorii suplimentari ai împuscării;

f) expertiza filiației: expertiza perioadei de concepție, a potenței și a capacității de procreare, expertiza comparativa antropometrică în diagnosticul filiației, expertiza filiației prin metode serologice, HLA sau ADN;

g) expertize toxicologice.

Articolul 16(1) Lucrările constând în cercetarea la fața locului și ridicarea cadavrului, autopsii urgente, cercetarea cazurilor în care există pericolul dispariției unor mijloace de probă sau al schimbării unor situații de fapt se efectuează în regim de permanentă.

(2) În institutele de medicină legală permanentă se asigură prin ore de gardă, iar la serviciile de medicină legală, prin chemări de la domiciliu ale medicilor.

Articolul 17(1) În caz de necompetență teritorială instituția de medicină legală își poate declina competența în favoarea celei competente.

(2) În caz de necompetență științifică instituția de medicină legală își declina competența în favoarea instituției ierarhic superioare.

(3) Când două sau mai multe instituții se recunosc competente ori își declina competența, conflictul pozitiv sau negativ de competență se soluționează de instituția de medicină legală ierarhic superioară comună. Când conflictul de competență se ivește între o instituție de medicină legală și Institutul Național de Medicină Legală "Mina Minovici" București, soluționarea conflictului revine Consiliului superior de medicină legală. (la 08-11-2002, sintagma: Institutul de Medicină Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 18 Instituțiile de medicină legală pot să refuze efectuarea unei expertize, examinări, constatări sau a altei lucrări medico-legale în cazul în care nu se asigură informațiile medicale solicitate, accesul la materialul dosarului necesar în vederea efectuării acesteia, examinarea nemijlocită a persoanei ori dacă nu sunt asigurate condițiile tehnice pentru efectuarea acesteia.

D. Comisiile de avizare și control al actelor medico-legale

Articolul 19(1) Comisiile de avizare și control al actelor medico-legale, care funcționează în cadrul institutelor de medicina legală, verifica, evaluează, analizează și avizează din punct de vedere științific conținutul și concluziile diverselor acte medico-legale realizate de serviciile de medicina legală județene, conform competenței teritoriale.

(2) Avizarea se solicită de organele de urmărire penală și de instanțele de judecată, în condițiile legii, ori se realizează din oficiu în cazul noilor expertize medico-legale, înainte ca actele noilor expertize să fie transmise organelor de urmărire penală sau instanțelor judecătorești.

Articolul 20Organele judiciare care solicită avizul comisiei de avizare și control al actelor medico-legale sunt obligate să pună la dispoziție acesteia toate documentele medicale și medico-legale existente în dosarul cauzei, însoțite de o adresă de înaintare care cuprinde un scurt istoric al faptei, precum și întrebările la care se așteaptă un răspuns prin avizul comisiei de avizare și control.

Articolul 21(1) În cazul în care concluziile expertizei medico-legale sunt contradictorii, comisia de avizare și control se pronunță asupra acestora, putând formula anumite precizări sau completări.

(2) În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, comisia de avizare și control recomandă fie refacerea parțială sau totală a acestora, fie efectuarea unei noi expertize.

Articolul 22(1) După obținerea avizului comisiei de avizare și control se poate solicita efectuarea unor noi expertize medico-legale de către unitățile medico-legale ierarhic inferioare acesteia numai în cazul în care comisia de avizare și control a recomandat explicit acest lucru sau dacă au apărut date noi medicale ori de ancheta, inexistente la data expertizelor anterioare.

(2) Avizele comisiei de avizare și control se trimit solicitanților în termen de cel mult 30 de zile de la data cererii, dar numai după achitarea contravalorii expertizei, și se comunică instituțiilor de medicina legală care s-au pronunțat în cauza respectivă.

E. Comisia superioară medico-legală

Articolul 23Comisia superioară medico-legală funcționează pe lângă Institutul Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București, reprezentând autoritatea științifică supremă în domeniul medicinei legale, care verifica, evaluează, analizează și avizează din punct de vedere științific, la cererea organelor judiciare, conținutul și concluziile diverselor acte medico-legale.(la 08-11-2002, sintagma: Institutul de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 24(1) Componenta nominală a Comisiei superioare medico-legale se aproba prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, iar lista cuprinzând specialiștii care pot fi cooptați la lucrările acesteia se stabilește prin ordin al ministrului sănătății și familiei.(la 08-11-2002, Alineatul (1) din Articolul 24 , Litera E. , Capitolul III a fost modificat de [Punctul 4,](#)

Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)(2) Ședințele Comisiei superioare medico-legale se pot desfășura dacă se întrunește majoritatea membrilor.

Articolul 25 Organele judiciare care solicită avizul Comisiei superioare medico-legale sunt obligate să îi pună la dispoziție toate actele medicale și medico-legale din dosar, însoțite de o adresa de înaintare care să cuprindă un scurt istoric al faptei, precum și întrebările, formulate clar, la care trebuie să răspundă în aviz.

Articolul 26(1) Comisia superioară medico-legală se poate pronunța, verificând și avizând din punct de vedere științific, și în situațiile în care au fost efectuate noi expertize sau au fost date avize de către comisiile de avizare și control al actelor medico-legale competente teritorial.(2) Comisia superioară medico-legală nu efectuează examinări pe persoane, iar dacă membrii comisiei considera necesară examinarea persoanei, recomandă efectuarea unei noi expertize medico-legale, urmând ca ulterior concluziile acesteia să fie supuse avizării Comisiei superioare medico-legale.

Articolul 27(1) În cazul în care Comisia superioară medico-legală constată existența unor concluzii contradictorii între prima expertiză și cea ulterioară sau ale altor acte medico-legale, aceasta poate aviza, în totalitate sau parțial, concluziile uneia dintre ele, putând formula anumite precizări sau completări.

(2) În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, Comisia superioară medico-legală recomandă refacerea totală sau parțială a lucrărilor, formulând propuneri în acest sens sau concluzii proprii.

(3) În cazul în care se constată deficiențe în redactare sau abateri privind metodologia întocmirii unor acte medicolegale, Comisia superioară medico-legală poate dispune refacerea parțială sau totală a acestora.

Articolul 28(1) În cazul în care Comisia superioară medico-legală a eliberat un aviz, organele judiciare nu pot solicita efectuarea altor expertize medico-legale unor unități medico-legale ierarhic subordonate acesteia decât dacă au apărut date noi medicale sau de anchetă. În acest caz efectuarea expertizei medico-legale este de competența Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București.(la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002)(2) Avizul Comisiei superioare medico-legale se trimite solicitantului în termen de cel mult 40 de zile de la data cererii și numai după achitarea contravalorii prestației medico-legale. Avizul se comunică și instituțiilor de medicina legală care s-au pronunțat în cauza respectiva.

F. Consiliul superior de medicina legală

Articolul 29 Consiliul superior de medicina legală își exercită atribuția de coordonare științifică și metodologică a activității de medicina legală prin:

a) acreditarea noilor metode de cercetare științifică, care urmează să fie aplicate în practica, elaborand în acest scop protocoale de verificare experimentală și standardizare;

b) elaborarea și adoptarea normelor metodologice ale expertizelor medico-legale, pe care le reactualizează periodic în funcție de progresul tehnico-științific;**c)** convocarea anuală de reuniuni cu medicii legisti pentru a analiza expertizele controversate și a prelucra modificările normelor metodologice elaborate.

d) propunerea spre adoptare Ministerului Sănătății și Familiei și Ministerului Justiției a componentei nominale și a modului de funcționare ale Comisiei superioare medicolegale și ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale;(la 08-11-2002, Articolul 29 din Litera F. , Capitolul III a fost completat de [Punctul 5, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

e) întocmirea raportului anual cu privire la situația practicii medico-legale la nivel național.(la 08-11-2002, Articolul 29 din Litera F. , Capitolul III a fost completat de [Punctul 5, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

G. Comisiile mixte(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost modificată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29¹(1) Comisiile mixte pentru verificarea modului de efectuare a lucrărilor medico-legale, denumite în continuare comisii mixte, funcționează în componenta prevăzută la [art. 25¹ din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000](#), cu modificările ulterioare.

(2) Comisiile mixte sunt alcătuite din cel puțin 4 membri, numărul medicilor din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei și al personalului de specialitate juridică din Ministerul Justiției fiind egal. Medicii desemnați de Ministerul Sănătății și Familiei trebuie să aibă specialitatea medicina legală în gradul de medic primar.(3) Comisiile mixte pot beneficia de sprijinul altor specialiști din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei sau al Ministerului Justiției, în funcție de specificul lucrărilor medico-legale ce urmează să fie verificate.(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29²(1) Comisiile mixte se constituie ori de câte ori există indicii cu privire la săvârșirea unor abateri în efectuarea lucrărilor medico-legale.(2) Efectuarea verificărilor este solicitată de către ministrul justiției sau de către ministrul sănătății și familiei.(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29³(1) Comisiile mixte verifica dacă lucrările medico-legale au fost efectuate cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Verificările comisiilor mixte se finalizează printr-un raport scris.

(3) În cazul în care, în urma verificărilor efectuate, comisiile mixte constata ca au fost incalcate unele dispoziții legale, acestea sesizează, după caz, organele judiciare sau structurile competente ale Colegiului Medicilor din România.(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29⁴Activitatea de control desfășurată de comisiile mixte și rapoartele întocmite de acestea sunt supuse evaluării Consiliului de analiza și evaluare a activității de medicina legală.(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29⁵(1) Comisiile mixte sunt conduse de un președinte sau, în lipsa acestuia, de un vicepreședinte.

(2) Președintele comisiilor mixte și, în lipsa acestuia, vicepreședintele asigura sub aspect tehnic conducerea și organizarea ședințelor pe care le prezidează.

(3) Președintele și vicepreședintele sunt aleși prin vot deschis de membrii comisiei mixte, cu majoritate simplă.(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29⁶(1) Comisiile mixte se întrunesc ori de câte ori este necesar, la cererea președintelui sau, în lipsa acestuia, a vicepreședintelui ori a cel puțin jumătate din numărul membrilor.

(2) Ordinea de zi a ședințelor de lucru este stabilită de președinte și va fi adusă la cunoștința membrilor cu cel puțin 7 zile înainte de ziua ședinței, data la care se vor transmite spre consultare și documentele ce urmează să fie verificate.(la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29⁷(1) Sesizările privind săvârșirea unor abateri în efectuarea lucrărilor medico-legale, însoțite de acte doveditoare în original sau în copii legalizate, se depun la Secretariatul general al Ministerului Sănătății și Familiei sau al Ministerului Justiției.

(2) După solicitarea efectuării verificărilor de către ministrul sănătății și familiei sau de către ministrul justiției, sesizările vor fi transmise secretariatului tehnic al comisiilor mixte, prevăzut la [art. 29¹⁰ alin. \(2\)](#).

(3) În măsura în care pentru efectuarea verificărilor sunt necesare documente, date sau informații suplimentare, președintele va solicita transmiterea acestora de către instituțiile publice sau persoanele fizice ori juridice care le dețin.

(4) Instituțiile publice sau persoanele fizice ori juridice au obligația de a transmite, în termen de 10 zile de la primirea solicitării, documentele, datele sau informațiile solicitate. (la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29⁸(1) Prin verificările efectuate comisiile mixte stabilesc dacă lucrările medico-legale au fost efectuate cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Verificările comisiei mixte se finalizează printr-un raport scris, adoptat cu majoritate simplă, în prezenta a cel puțin două treimi din numărul membrilor acesteia.

(3) Dacă la prima convocare nu se realizează cvorumul, după o săptămâna se organizează o nouă ședința cu aceeași ordine de zi, iar hotărârea asupra conținutului raportului se va lua cu majoritate simplă, indiferent de numărul membrilor prezenți. (la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29⁹ Raportul prevăzut la [art. 29⁸ alin. \(2\)](#) este prezentat Consiliului de analiza și evaluare a activității de medicina legală. (la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29¹⁰(1) Comisiile mixte își desfășoară activitatea la Ministerul Sănătății și Familiei, municipiul București, str. Cristian Popisteanu nr. 1-3, sectorul 1.

(2) Ministerul Sănătății și Familiei asigură secretariatul tehnic al comisiilor mixte.

(3) Secretariatul tehnic redactează procesele-verbale ale ședințelor, tehnoredactează rapoartele și corespondența comisiilor mixte și efectuează orice alte lucrări necesare în vederea desfășurării activității acestora.

(4) Cheltuielile materiale necesare pentru funcționarea comisiilor mixte și a secretariatului tehnic al acestora se asigură din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Sănătății și Familiei și al Ministerului Justiției. (la 08-11-2002, Litera G. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

H. Consiliul de analiza și evaluare a activității de medicina legală (la 08-11-2002, Capitolul III a fost completat de [Punctul 7, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29¹¹(1) Consiliul de analiza și evaluare a activității de medicina legală funcționează în componenta și are atribuțiile prevăzute la art. 25⁴ și, respectiv, art. 25⁵ din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000, cu modificările ulterioare.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale Consiliul de analiza și evaluare a activității de medicina legală colaborează cu ministerele, cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile publice locale, cu instituțiile publice, precum și cu alte organizații guvernamentale sau neguvernamentale interesate.(la 08-11-2002, Litera H. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 7, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 29¹²(1) Consiliul de analiza și evaluare a activității de medicina legală se întrunește semestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) La lucrările Consiliului de analiza și evaluare a activității de medicina legală pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai altor autorități sau instituții publice, reprezentanți ai comisiilor mixte, specialiști și reprezentanți ai societății civile.

(3) Lucrările pregătitoare ale întrunirilor se asigura de secretariatele generale ale Ministerului Sănătății și Familiei și Ministerului Justiției.(la 08-11-2002, Litera H. din Capitolul III a fost completată de [Punctul 7, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

G. Comisiile mixte

Articolul 30Abrogat.(la 31-08-2001, Articolul 30 din Litera G. , Capitolul III a fost abrogat de [Articolul II din ORDONANȚA ORDONANTA nr. 57 din 30 august 2001, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 531 din 31 august 2001](#))

Articolul 31Abrogat.(la 31-08-2001, Articolul 31 din Litera G. , Capitolul III a fost abrogat de [Articolul II din ORDONANȚA ORDONANTA nr. 57 din 30 august 2001, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 531 din 31 august 2001](#))

Capitolul IV Experții medico-legali

Articolul 32(1) Constatările medico-legale se efectuează de medici legisti, iar expertizele se efectuează de medici legisti care au calitatea de expert oficial desemnați de conducerea institutelor de medicina legală și a serviciilor de medicina legală județene.

(2) La efectuarea expertizelor medico-legale realizate de experții oficiali pot participa experți numiți de organele judiciare la cererea părților, dintre cei înscriși pe listele întocmite de Ministerul Sănătății și Familiei și de Ministerul Justiției, cu avizul Consiliului superior de medicina legală.(la 08-11-2002, Alineatul (2) din Articolul 32 , Capitolul IV a fost modificat de [Punctul 8, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 33(1) Experții numiți de organele judiciare la cererea părților pot asista la lucrări și la examinarea persoanei, pot solicita investigații complementare, iar în cazul expertizei pe documente pot lucra individual, în paralel cu experții oficiali.

(2) Obiecțiile și contribuția experților numiți de organele judiciare la cererea părților se consemnează în raportul medico-legal.

(3) În cazul în care experții numiți de organele judiciare la cererea părților asista experții oficiali, prezenta acestora se consemnează în partea introductivă a raportului medicolegal.

(4) Experții numiți de instanța la cererea părților au acces numai la datele medicale și medico-legale din dosarul de urmărire penală, respectiv al instanței. Accesul la datele din arhivele instituțiilor medico-legale se poate face numai cu acordul scris al conducătorului instituției medicolegale.

Articolul 34(1) Poate fi expert medico-legal persoana care îndeplinește următoarele condiții:

a) este cetățean român și cunoaște limba română;

b) are capacitate de exercițiu deplină;

c) este licențiat al unei instituții de învățământ universitar medical, în condițiile legii;

d) a absolvit cursuri postuniversitare de specializare în medicina legală;

e) practica în mod curent această specialitate;

f) nu a suferit o condamnare definitivă pentru o infracțiune săvârșită în împrejurări legate de exercitarea profesiei;

g) este atestat în calitatea de expert medico-legal de către Consiliul superior de medicina legală.

(2) Criteriile de atestare în calitatea de expert medicolegal, precum și condițiile de suspendare sau de retragere a calității de expert medico-legal se elaborează de Consiliul superior de medicina legală și se aproba prin ordin al ministrului sănătății și familiei. (la 08-11-2002, sintagma: ministrului sănătății a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

(3) Calitatea de expert medico-legal se evaluează anual de Consiliul superior de medicina legală, acesta putând suspenda sau retrage această calitate, după caz.

(4) Neîndeplinirea oricăreia dintre condițiile prevăzute la alin. (1) de către persoana care are calitatea de expert medico-legal determina retragerea acestei calități. Începerea urmăririi penale împotriva expertului medico-legal pentru o infracțiune săvârșită în împrejurări legate de exercitarea profesiei atrage suspendarea.

Articolul 35(1) Medicul legist care a eliberat un certificat medico-legal nu mai poate participa la redactarea unui raport de expertiza sau la efectuarea unei noi expertize medico-legale în același caz.

(2) În cazul în care medicul legist este împiedicat, din motive justificate, să efectueze lucrarea solicitată, el comunică în scris acest lucru, arătând motivele, de îndată, instituției de medicina legală competente, în vederea desemnării unei alte persoane de specialitate.

(3) Medicii rezidenți în specialitatea medicina legală nu pot semna acte medico-legale.

Articolul 36 Nu poate fi numit de organele judiciare la cererea părților să participe la efectuarea expertizei:

a) expertul care a fost desemnat oficial să efectueze expertiza în cauză;

b) expertul care a fost martor în aceeași cauză;**c)** expertul care a declarat că se abține, aflându-se într-un caz de incompatibilitate, ori care a fost recuzat.

Articolul 37(1) În cazul în care, în decursul efectuării expertizei sau al constatării medico-legale, medicul legist constată și alte aspecte cu implicații medico-legale deosebite de cele ce formează obiectul lucrării, el solicită organelor judiciare modificarea sau completarea obiectului acesteia.

(2) De asemenea, în cazul în care, în decursul examenilor medico-legale efectuate la cererea persoanelor interesate, medicul legist ia cunoștința de elemente medicolegale care constituie indiciile unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, el consemnează aceste fapte în actele medico-legale și le aduce la cunoștința organelor judiciare competente.

Articolul 38(1) În cazul în care medicul legist considera necesară consultarea documentelor medicale, respectiv medico-legale, aflate la dosar sau a altor documente necesare pentru efectuarea lucrării medico-legale, el poate solicita organelor judiciare competente acest lucru.

(2) În cazul în care pentru efectuarea expertizei solicitate se impune examinarea persoanei sau efectuarea unor investigații medicale de specialitate, medicul legist poate solicita organelor judiciare competente să dispună efectuarea acestor examinări.

Articolul 39(1) Medicul legist este obligat să păstreze secretul profesional și de serviciu în privința lucrărilor medico-legale efectuate. El poate folosi materialul documentar privind lucrările medico-legale, în vederea redactării unor comunicări și lucrări științifice, numai după soluționarea definitivă a cauzei, în condițiile legii.

(2) Comunicarea rezultatelor expertizei și/sau lucrării medico-legale unor persoane, instituții sau organizații interesate se poate face în cursul procesului penal numai cu aprobarea organului judiciar care a solicitat efectuarea acesteia.

(3) Instituțiile de medicina legală au obligația să pună la dispoziție organelor competente ale Colegiului Medicilor din România actele medico-legale necesare în vederea judecării litigiilor și abaterilor deontologice și disciplinare ale medicilor legisti.

Capitolul V Relațiile instituțiilor de medicina legală cu alte unități sanitare

Articolul 40 Unitățile sanitare, la cerere, sprijină efectuarea expertizelor, a constatărilor sau a altor lucrări medicolegale, prin consultări de specialitate și investigații paraclinice. Aceste activități pot fi asigurate și de unități medico-sanitare private, pe bază de contract, în condițiile legii

Articolul 41(1) Consulturile solicitate de instituțiile medico-legale se efectuează, în mod obligatoriu, de un medic specialist sau primar.

(2) Rezultatele se consemnează într-un document medical.

Articolul 42(1) Unitățile sanitare sunt obligate să pună la dispoziție instituțiilor medico-legale, la cererea scrisă a acestora: copii lizibile de pe documente medicale, extrase din registrele de consultații, copii integrale lizibile de pe fișele de observație clinică cuprinzând evoluția clinică, tratamentul, rezultatele investigațiilor paraclinice, protocoalele operatorii, sau să permită accesul expertului desemnat la orice documente medicale privind cazurile cercetate. Unitățile medicale au obligația să pună la dispoziție instituțiilor medico-legale, la cererea acestora, și documentul original al oricărei investigații efectuate, ținând evidența strictă a acestora și păstrând o copie în locul originalului.

(2) Documentele se arhivează de către instituțiile de medicină legală fără termen limită de păstrare a acestora.

(3) Copiile de pe documentele medicale prevăzute la alin. (1) trebuie să fie lizibile, să poarte mențiunea "conform cu originalul", semnatura și parafa medicului responsabil.

Articolul 43 Conducătorul unității sanitare are obligația să instruiască personalul din subordine ca, în cauzele care implică și o cercetare medico-legală, leziunile traumatice să fie descrise după regulile semiologiei medico-legale, în mod detaliat, în documentele spitalicești, cum ar fi: registre de consultații, foi de observații și altele.

Articolul 44(1) În cazuri urgente, când constatarea medico-legală nu poate fi amânată deoarece există pericolul dispariției probelor, unitățile sanitare sunt obligate să colaboreze la soluționarea acestora. (2) Paza și conservarea probelor se asigură de organele de cercetare penală, conform legii.

Capitolul VI Plata lucrărilor medico-legale

Articolul 45 Achitarea contravalorii expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, potrivit tarifelor stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției, se poate efectua:

a) în numerar, la casieria instituțiilor de medicină legală;

b) prin ordin de plată sau prin varsamant direct în contul instituției de medicină legală. (la 08-11-2002, sintagma: ministrului sănătății a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 46 În cazurile în care pentru efectuarea lucrării medico-legale solicitate sunt necesare investigații suplimentare, clinice sau paraclinice, efectuate în cadrul instituțiilor de medicină legală, după efectuarea acestora se comunică prin borderou costul final al lucrării, în conformitate cu tarifele oficiale, iar lucrarea nu se eliberează decât după efectuarea plății.

Articolul 47(1) În cazurile în care pentru efectuarea lucrării medico-legale solicitate sunt necesare investigații suplimentare, clinice sau paraclinice, efectuate în cadrul altor unități sanitare decât instituțiile medico-legale, solicitantul este informat cu privire la faptul ca investigațiile suplimentare se efectuează contra cost, iar după efectuarea acestora i se comunică prin borderou costul final al expertizei, cu decont defalcăt.

(2) Decontarea cheltuielilor prevăzute la alin. (1) poate fi făcută individual sau pe baza unor borderouri lunare cuprinzând suma tuturor cheltuielilor efectuate la cererea organelor judiciare de către unitățile sanitare și transmise spre decontare institutelor sau serviciilor de medicina legală. Decontarea acestor cheltuieli se face imediat, fără a depăși circuitul bancar de 3 zile sau, dacă unitățile respective se afla în alta localitate, de 6 zile.

Articolul 48 Plata lucrărilor medico-legale efectuate la cererea persoanelor fizice se face la casierile instituțiilor de medicina legală.

Articolul 49(1) Prestațiile medico-legale solicitate de cetățeni străini aparținând statelor cu care România a încheiat acorduri de reciprocitate în domeniu se efectuează în conformitate cu prevederile acestor acorduri.

(2) În cazul în care cetățenii străini nu provin din țări cu care România a încheiat acorduri de reciprocitate, prestațiile medico-legale se efectuează contra cost, în baza tarifelor stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului justiției. (la 08-11-2002, sintagma: ministrului sănătății a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

Articolul 50 Serviciile de medicina legală județene din subordinea direcțiilor județene de sănătate publică defalchează costurile lucrărilor medico-legale după cum urmează:

a) contravaloarea constatărilor și expertizelor care nu necesită colaborarea institutului de medicina legală competent sau a Institutului Național de Medicina Legală "Mina Minovici" București se vărsa integral în contul acestora; (la 08-11-2002, sintagma: Institutului de Medicina Legală "Prof. Dr. Mina Minovici" București a fost înlocuită de [Articolul II din HOTĂRÂREA nr. 1.204 din 24 octombrie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 814 din 08 noiembrie 2002](#))

b) contravaloarea investigațiilor complementare, clinice sau paraclinice, a avizelor comisiilor de avizare și control, precum și a oricăror alte lucrări medico-legale efectuate, parțial sau total, în cadrul altor instituții de medicina legală se vărsa în contul unităților prestatoare de către unitatea care eliberează lucrarea și încasează contravaloarea totală.